100 DE PERSONALITĂȚI
Oameni care au schimbat destinul lumii

Apariție săptămânală
5,99 LEI / 29,99 MDL

26

THE BEATLES

DeAGOSTINI

100 DE PERSONALITĂȚI
Oameni care au schimbat destinul lumii

The Beatles — Numărul 26

EDIȚIE SĂPTĂMÂNALĂ
EDITURA: De AGOSTINI HELLAS SRL
EDITOR: Petros Kapnistos
MANAGER ECONOMIC: Fotis Fotiou
MANAGER DE REDACȚIE ȘI PRODUCȚIE: Virginia Koutroubas
ADRESĂ: Vuliagmenis 44-46, 166 73 Atena
MARKETING MANAGER: Michalis Koutsoukos
PRODUCT MANAGER: Nasita Kortesa
COORDONATOR DE PRODUCȚIE: Carolina Poulidou
MANAGER DISTRIBUȚIE: Evi Boza
MANAGER LOGISTICĂ ȘI OPERAȚII: Dimitris Pasakalidis
COORDONATOR LOGISTICĂ ȘI OPERAȚII: Antonis Lioumis

ADAPTARE PENTRU LIMBA ROMÂNĂ:
Fast Translate, Best Communication Media SRL
DTP: RAY
TIPĂRIRE ȘI LEGARE: NIKI EKDOTIKI S.A.
DIRECTOR DE PRODUCTIE TIPOGRAFIE: STELIOS KRITSOTAKIS

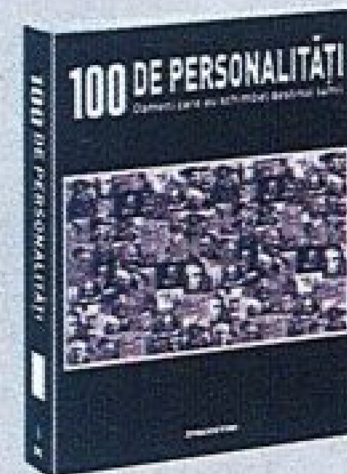
IMPORTATOR: Media Service Zawada S.R.L
Country Manager: Mariana Mihălțan
Marketing Manager: Adina Bojică
Redactor: Gabriela Muntean
Distribution Manager: Dan Iordache
ADRESA: str. Louis Pasteur nr. 38, et.1, ap.5, sector 5, București, România

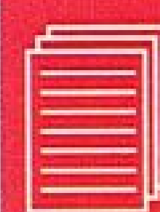
DISTRIBUITOR: Hiparion S.A.

ISSN: 1791-0765

Fotografii: Uniphoto Press, De Agostini Picture Library

Prețul numerelor
Prețul primului număr: 2,99 LEI/14,50 MDL
Prețul celui de-al doilea număr și al tuturor celorlalte numere: 5,99 LEI/29,99 MDL

The Beatles

(1960-1970)

Important cu-adevărat este nu numai să ai o viziune diferită asupra vieții, ci să o și împărtășești.

The Beatles

Vremurile în care au trăit membrii formației The Beatles

PROLOG

ANUL 1957; Liverpool, al doilea oraș-port ca mărime din Anglia (după Londra). John Lennon și Paul McCartney, doi tineri pasionați de muzică se întâlnesc întâmplător în acest mic oraș.

Câțiva ani mai târziu, cei doi prieteni devin nucleul unei formații de patru membri, care își câștigă fulgerător un renume în lumea sclipitoare a celebrității internaționale.

Cu fiecare hit lansat de Beatles, publicul era din ce în ce mai vrăjit de melodiile electrizante ale grupului, astfel că viața membrilor formației a devenit subiect de primă pagină. Beatleșii nu s-au limitat doar la viața muzicală, ci au influențat moda, arta, chiar și stilul de viață amețitor al secolului XX.

Deși au trecut mai mult de treizeci de ani de la despărțirea grupului, legenda și influența lor încă dăinuie. Și totuși, cum a fost lumea în care au trăit membrii formației Beatles?

TABEL CRONOLOGIC

1877	Edison inventează fonograful
1910	Este publicată Suita „Pasărea de foc" a lui Stravinski
1939	Începe Cel de-al Doilea Război Mondial
1940	Se nasc Ringo și John
1942	Se naște Paul
1943	Se naște George
1945	Cel de-al Doilea Război Mondial ia sfârșit
1946	Churchill ține discursul „Cortina de fier"
1947	India își câștigă independența față de Anglia
1949	Se fondează NATO
1950	Începe Războiul Coreean
1952	Este încoronată regina Elizabeta a II-a
1953	Se înființează formația The Quarrymen
1955	James Dean moare într-un accident de mașină
1956	Melodia lui Elvis, „Heartbreak Hotel", devine hit
1959	Revoluția cubaneză
1960	Se înființează formația The Beatles
1961	Kennedy este numit președinte al SUA Se construiește Zidul Berlinului
1962	Trupa îl cooptează pe Ringo și își face debutul
1963	Este asasinat Kennedy
1964	Primul turneu prin America
1965	Armata americană bombardează partea de nord a Vietnamului
1966	Primul turneu prin Japonia
1967	Formația The Beatles lansează Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band
1969	Festivalul de muzică Woodstock
1970	Paul își anunță retragerea din formație
1971	John lansează Imagine
1972	Scandalul Watergate
1975	Războiul din Vietnam ia sfârșit
1977	Elvis Presley moare
1980	John este asasinat
1989	Cade Zidul Berlinului
2001	George moare

Povestea fascinantă a celor patru fantastici, celebri în întreaga lume

Patru tineri, John, Paul, George şi Ringo, s-au întâlnit în oraşul-port Liverpool din Anglia şi au înfiinţat o formaţie care, după câţiva ani, avea să devină cunoscută în întreaga lume. Cu fiecare hit de impact, Beatleşii plămădeau din nou nu numai stilul Rock 'n' Roll, ci şi cultura şi societatea.

▼ Casa mătușii Mimi, unde John și-a petrecut copilăria. Acesta a crescut în condiții de confort financiar, unchii săi trăind dintr-un salariu generos de îngrijitor de fermă.

Băieții din Liverpool

Viaţa în oraşul-port

CEI PATRU TINERI CARE urmau să schimbe lumea s-au născut la Liverpool, un oraș-port din nord-vestul Angliei cu aproximativ 700.000 de locuitori.

În 1940, în mijlocul celui de-al doilea război mondial, s-a născut John Lennon, fiul cel mare al unui marinar concentrat în armată pe perioada războiului. Totuși, când John avea doi ani, familia nu a mai primit nicio veste de la tată, iar John a fost trimis să locuiască la o mătușă, deoarece mama sa avea o relație cu un alt bărbat. Frustrat de faptul că locuia în același oraș cu mama dar nu împreună cu aceasta, „tulburatul" John a devenit liderul unei găști de rebeli.

În 1942, se naște Paul McCartney, fiul cel mare al unui comis voiajor de la o companie de import bumbac. Deși situația sa școlară era una strălucită, moartea mamei, pe când Paul avea treisprezece ani, l-a făcut să se scufunde complet în studiul chitării.

În 1943, se naște George Harrison, cel de-al cincilea și ultimul fiu al unui șofer de autobuz. La vârsta de treisprezece ani, i s-a cumpărat prima chitară de care s-a îndrăgostit.

În 1940, se naște Richard Starkey, fiul cel mare al unui brutar, cel care avea să își ia numele de scenă Ringo Starr. În copilărie soarta nu îl favorizează prea mult. La vârsta de trei ani, Ringo și mama sa rămân singuri, fiind abandonați de tată, iar mama este nevoită să se angajeze pentru a-și întreține copilul. În plus, Ringo se dovedește a avea o natură bolnăvicioasă și este spitalizat timp de un an în timpul școlii primare și timp de doi ani în timpul gimnaziului. Devenise clar faptul că, în aceste condiții, nu va putea absolvi școala.

▲ Casa mătușii lui John, Mimi, unde artistul și-a petrecut copilăria. Pentru că mătușa era foarte ocupată cu ferma, John a putut să-și petreacă timpul așa cum și-a dorit.

1960 Liverpool. Oraș-port, centru industrial și de construcție vapoare, era al doilea port ca mărime din Anglia, după Londra.

O întâlnire sortită

În 1952, John a fost admis la Quarry Bank Grammar School. Inițial se afla printre primii din clasă, dar odată cu trecerea timpului atât notele cât și comportamentul său s-au deteriorat. Profesorii au încercat pe cât au putut să îl motiveze pe proaspătul adolescent rebel, încercând să-i inducă un comportament adecvat. John însă nu era interesat de școală. Încântat de muzica lui Bill Haley și a lui Elvis difuzată la radio, a rugat-o pe mătușa sa să îi ia o chitară. La scurt timp, împreună cu câțiva prieteni de la școală și-a format o trupă, The Quarrymen.

În vara anului 1956, The Quarrymen au cântat la o petrecere în aer liber, sponsorizată de Biserica Saint Peter. În pauza spectacolului, prietenii lui John i-au făcut cunoștință cu un adolescent bucălat, fan rock and roll: Paul McCartney, în vârstă de paisprezece ani. Acesta părea o caricatură plină de farmec a lui Little Richard, iar talentul de chitarist de care dădea dovadă l-a impresionat pe John, acesta propunându-i imediat să se alăture formației. Din acel moment, cei doi au exersat împreună la chitară în mod constant, fie la școală, fie acasă la Paul. Din când în când, Paul mai aducea și un alt băiat să exerseze împreună, era vorba de un adolescent pe atunci destul de timid, pe nume George. Interpretând solo-uri explozive în timp ce exersa cu cei doi, George a ajuns în curând să se alăture trupei, în calitate de chitarist solo.

În 1958, John, Paul și George, fiind în căutarea unui toboșar și a unui basist, au participat la un spectacol, pentru care singura plată a fost accesul la bufetul suedez. Unul dintre prietenii de la școala de arte a lui John, Stuart Sutcliff, s-a alăturat trupei ca basist, în momentul în care trupa susținea concerte regulate la Clubul Casbah Coffee. Totuși, când trupa începea să își consolideze poziția, s-a întâmplat o tragedie. Mătușa lui John a decedat într-un accident de mașină.

▲ Membrii inițiali ai trupei Beatles, începând de la stânga: Pete Best, George, John, Paul și Stuart Sutcliff. Toți poartă celebra jachetă de piele.

Biblioteca de amintiri

STRAWBERRY FIELDS FOREVER

În apropiere de casa unde a crescut John, se întindeau câmpuri de căpșuni unde obișnuia să se joace pe când era copil. De aici și numele melodiei. În mijlocul acestui câmp, în spatele unui zid de cărămidă, se afla un conac vechi în stil victorian, care a fost transformat în orfelinat de Armata Salvării. Aici John obișnuia să mai câștige ceva bani de buzunar vânzând limonadă la petrecerile în aer liber. Melodia sa Strawberry Fields Forever a fost inspirată din aceste experiențe. Încă de la lansarea melodiei, fanii percep acele câmpuri de căpșuni ca pe un pământ sfânt.

În mod curios, poarta de fier care străjuia aceste câmpuri a fost furată în mai 2000. Era o poartă roșie de fier lucrată în stil oriental, având dimensiuni de 2.4 pe 3 metri, care a dispărut pur și simplu. În ziua următoare, cum la locul faptei rămăseseră doar așchii de fier, hoții nu au putut fi arestați, iar motivul infracțiunii a rămas necunoscut. În cele din urmă, poarta a ieșit la iveală în momentul în care a fost scoasă la licitație de un fan obsedat, în cadrul petrecerii care comemora 60 de ani de la nașterea lui John.

Se pare că de-a lungul vieții, lui John i-a plăcut să fie înconjurat de câmpuri de căpșuni. O dovedește chiar și ultima reședință a lui John, clădirea Dakota House din Central Park, New York, care era de asemenea împrejmuită de câmpuri de căpșuni. Până în zilele noastre, fanii merg să pună flori la această casă memorială.

▲ Domeniul din mijlocul câmpurilor de căpșuni unde John obișnuia să se joace în copilărie. Fanii veneau din întreaga lume pentru a putea măcar arunca o privire înăuntru prin această poartă.

Concert live la Cabin Club, unde Beatleșii evoluau de obicei. De la turneul din Hamburg și până la ultimul concert live din 1963, Beatleșii au ținut 292 de spectacole acolo.

Locul în care a luat naștere primul hit

Se formează trupa Beatles!

De unde provine numele formației Beatles? Cel care a venit cu această idee a fost Stuart, în anul 1960. Numele a fost inspirat din denumirea formației lui Buddy Holly, Crickets (greierii). Păstrând conceptul de insectă (Beetle) și combinându-l cu conceptul muzical de bătaie a măsurii (beat), trupa s-a oprit la denumirea „Beatles" după un lung șir de schimbări. Au apărut prima dată în mod oficial cu acest nume la un concert din Hamburg, Germania.

Cu toate acestea încă nu aveau un toboșar. Fostul toboșar, fiul proprietarului Clubului Casbah, Pete Best, a rămas în formație până la susținerea concertului din Germania.

Turneul nu a avut succesul scontat. Din cauza clienților bețivi și recalcitranți care se manifestau în timpul concertelor, melodiile formației nici măcar nu se mai auzeau. Membrii trupei au fost nevoiți să recurgă la metode radicale pentru a capta atenția publicului, cum ar fi strigăte, iar John chiar și-a dat pantalonii jos pe scenă. În cele din urmă localul s-a umplut de clienți, astfel Beatleșii au învățat să cânte în fața unui public numeros.

Întâlnirea cu Epstein

Cu concertele lor spectaculoase și ironiile suculente, trupa Beatles a câștigat foarte mulți fani atât în Liverpool, cât și în Hamburg.

Cam în această perioadă a apărut tipica lor tunsoare mop-top. Totul a pornit de la o întâmplare comică. O nemțoaică (fotograf), pe care Stuart a întâlnit-o în timpul unui turneu susținut în Hamburg, a avut ideea de a-i schimba coafura, deoarece i se părea total anostă. L-a tuns pe Stuart chiar ea însăși și, deși inițial ceilalți membri ai trupei au râs de rezultat, în cele din urmă au adoptat ei înșiși noua tunsoare.

Din 1961, Cabin Club din Liverpool a devenit scena lor favorită.

Ulterior, în mai 1961, a avut loc debutul lor exploziv. Faptul că au evoluat ca formație de acompaniament pentru Tony Sheridan le-a oferit ocazia să-și facă primele înregistrări într-un studio profesionist. Din păcate, tocmai atunci Stuart s-a hotărât să părăsească formația pentru a urma cursurile facultății de arte. În efortul de a păstra formația închegată, Paul a trecut la bas.

Tot în această perioadă în viața lor a apărut persoana care urma să schimbe destinul formației. În vârstă de 27 de ani, Brian Epstein era fiul cel mare al unei familii de evrei înstăriți. Epstein voia să facă rost de o înregistrare a Beatleșilor împreună cu Tony Sheridon, „My Bonnie". Pentru că nu a reușit, s-a hotărât să îi cunoască personal pe Beatleși la Cabin Club.

Ajuns la Cabin Club, Epstein a văzut cum o trupă de bufoni evolua în fața unui public recalcitrant.

▲ Brian Epstein, fiul cel mare al unei familii înstărite, a recunoscut talentul trupei Beatles și a devenit impresarul acesteia.

▲ Cabin Club este încă cel mai renumit local din Liverpool.

După cinci ani avea să comenteze în legătură cu lipsa de experiență de pe atunci a trupei, dar spunea că fusese atras de abilitatea acestora de a încânta audiența. Așa că Epstein i-a abordat și le-a devenit impresar.

Debutul mult aşteptat

Pentru a-i promova pe Beatleși, Epstein monitoriza fiecare detaliu al trupei. Încercând să-și pună în ordine programul destul de dezorganizat, membrii formației i-au dat mână liberă lui Epstein. Epstein era genul care cântărea cu atenție beneficiile pe termen lung ale oricărui angajament pe care și-l asuma. Le-a interzis tinerilor să fumeze și să mănânce pe scenă și le-a trasat un program foarte strict. Le-a schimbat stilul vestimentar, propunându-le sacouri în locul hainelor de piele.

„Înainte de a-l întâlni pe Epstein, trăiam într-o lume idilică" afirma John, descriind acest moment ca începutul real al formației Beatles.

Pentru a le asigura un debut de succes, Epstein a contactat toate companiile de discuri. În cele din urmă, oferta a venit din partea casei de discuri EMI Records, prin directorul acesteia George Martin, care i-a chemat pe membrii grupului la o probă.

Proba a durat mai multe ore, iar la sfârșit Martin părea nemulțumit. Neînțelegând de ce, John a întrebat:

„A fost ceva ce nu v-a plăcut?"

Privindu-i pe rând, Martin a replicat cu umor a replicat cu umor, "Nu-mi plac cravatele voastre."

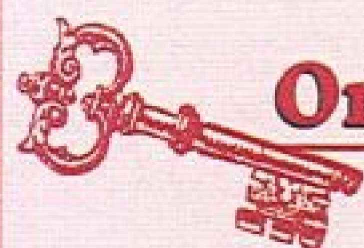
Cu aceste cuvinte atmosfera s-a destins, iar Martin a fost cucerit de farmecul tinerilor. „Ceea ce m-a impresionat cel mai mult a fost personalitatea lor. Eram convins că vor ajunge celebri."

Se pare că trupa reușise să treacă proba ca prin minune. Totuși, înainte de a putea încheia contractul, mai trebuia să rezolve o problemă: încă nu aveau un toboșar suficient de bun. Tinerii, care își dezvoltaseră un puternic simț al profesionalismului, s-au hotărât să-l concedieze pe Pete, care nu avea o tehnică prea bună. În consecință i-au propus lui Ringo, pe care îl cunoscuseră în Hamburg, să devină noul lor toboșar.

La 5 octombrie 1962, au lansat discul lor de debut, cu „Love Me Do" pe partea A și „P.S. I Love You" pe partea B.

Mai târziu, George avea să evoce momentul în care a auzit pentru prima oară cântecele formației la radio.

„Tremuram din tot corpul. Nu mi-a venit să cred când mi-am auzit propria voce. Unul dintre cele mai importante momente din viața noastră a fost prima săptămână în top 20."

Omul-cheie

OAMENI CARE NU AU APUCAT SĂ SE BUCURE DE SUCCESUL BEATLES

Prietenul lui John de la şcoala de arte, Stuart Sutcliff, care era genul foarte timid, s-a hotărât să urmeze cursurile facultății de arte. Apoi a cunoscut o fată care i-a cucerit inima. Din păcate, atunci când a reușit să pună deoparte șaizeci și cinci de lire din vânzarea unuia dintre tablourile sale, a fost convins de către John și Paul să îi pună la bătaie pentru cumpărarea unei chitări bas necesară formației. Se spune că Stuart era atât de timid, că, atunci când prietena sa l-a tuns mop-top, stârnind râsetele membrilor formației cu privire la coafura sa cea nouă, acesta a purtat ochelari de soare tot timpul.

La întoarcerea din turneul organizat în perioada aprilie – iunie 1961 în Hamburg, Stuart s-a hotărât să părăsească trupa. S-a stabilit în Hamburg împreună cu logodnica sa pentru a se dedica picturii. Din păcate, la scurt timp s-a îmbolnăvit și a murit la vârsta de numai douăzeci și unu de ani. John a fost atât de afectat de moartea prietenului său, încât a început să se comporte ciudat: începea din senin să râdă sau să plângă.

Pete Best, ca și Stuart, nu a ajuns să cunoască succesul trupei Beatles. Deși a făcut parte din trupă în timpul turneului din Hamburg și chiar își dorea să rămână unul dintre membrii acesteia, era de fapt un toboșar provizoriu, până la găsirea unuia mai bun. Totuși, când trupa începuse să aibă succes, lipsa de talent a lui Pete devenise o barieră serioasă în calea progresului trupei, așa că l-au schimbat cu Ringo. La sfatul lui Epstein că "Pete nu e de niciun folos", Paul s-a hotărât să se ocupe de această situație. Deși pe atunci Pete nu a comentat prea mult acest fapt, mama sa se plângea dezamăgită: „Mi-au abandonat fiul".

▲ O fotografie actuală a lui Pete Best, încă la tobe.

▼ Prietena lui Stuart a fost cea care a avut ideea costumelor fără guler și a tunsorii mop-top.

Un vis devenit realitate: Celebritate pe plan internațional

Please Please me!

DUPĂ ÎNREGISTRAREA celui de-al doilea disc, „Please Please me", George Martin le-a transmis Beatleșilor din cabina de regie tehnică, prin interfon:

„Băieți, tocmai ați înregistrat primul vostru disc de succes."

În februarie 1963, prezicerea lui Martin a devenit realitate. Cum magazinele din întreaga țară erau pline ochi de oameni care căutau discul, Beatleșii au început imediat să înregistreze albumul. Prin acest album cu ritmuri puternice de rock 'n' roll ca în „I Saw Her Standing There" și antrenanta melodie „Twist and Shout", trupa a intrat în istoria rock 'n' roll-ului. La lansarea albumului, trupa a rămas în topul clasamentelor timp de treizeci de săptămâni.

Urcarea în topurile americane și premiile

Popularitatea formației Beatles a crescut atât de mult după lansarea următoarelor două hit-uri, „She Loves You" și „I Want To Hold Your Hand", încât costumele și coafurile lor mop-top erau cunoscute de toată lumea.

În noiembrie 1963, regina a participat la primul Royal Variety Show, în cadrul căruia formația Beatles a interpretat câteva melodii. John a urcat pe scenă și a afirmat: „Îi rog pe cei din spate să bată din palme!" și, după ce s-a întors cu o plecăciune spre loja regală, i s-a adresat pe un ton destul de sarcastic: „Iar pe restul dintre dumneavoastră, vă rog doar să vă zornăiți bijuteriile". În acel moment, întregul public a început să aplaude.

Ca proiect de dezvoltare ulterioară, formația Beatles viza America. La început, Capitol Records, asociatul companiei EMI din America, nu vedea cu ochi buni posibilitatea lansării trupei în State, însă, observând fenomenul social de masă stârnit de Beatleși, a hotărât să încheie un contract cu ei în decembrie.

Înainte de Turneul din America, membrii formației Beatles au primit o veste fantastică: melodia „I Want To Hold Your Hand" ajunsese pe primul loc în clasamentele din Statele Unite.

În februarie 1964, Beatleșii au aterizat pe aeroportul Kennedy din SUA, care era asaltat de o mulțime imensă de fani și jurnaliști, transformând totul în haos. Membrii formației au fost șocați de numărul reporterilor și al întrebărilor, totuși au reușit să se eschiveze destul de ușor.

Trupa Beatles a debutat în America fiind invitată la emisiunea Ed Sullivan Show, care a avut o audiență de 73.000.000 de telespectatori.

Cotele de audiență ale spectacolul din acea seară au atins 60% din audiența totală la nivel național. După ce au ținut concerte în trei orașe, au vândut tone de albume și au înregistrat un succes răsunător în America, Cei patru fantastici s-au întors triumfători acasă.

▲ Formația Beatles la emisiunea Ed Sullivan Show în februarie 1964. Acest program a fost urmărit de 60% dintre telespectatori.

▼ Turneul organizat în America în 1965. Concertul de la Shea Stadium din New York.

Fără a mai pierde timpul, membrii formației Beatles au început imediat filmările la primul lor film, „A Hard Day's Night" (Noaptea unei zile grele). Debutând cu imaginea Beatleșilor fugind de fanii înnebuniți, filmul e o comedie despre viețile lor și a fost devorat de fani încă de la lansare. Ringo, jucând în rolul principal, a ajuns brusc cel mai popular membru al formației.

Întrucât impresarul Epstein primea cereri de pretutindeni, reacția pozitivă a publicului din întreaga lume față de formație a favorizat primul lor turneu mondial.

Dintr-o dată trupa Beatles a început să concerteze în întreaga lume: America, Europa, Asia, Oceania... Deși aveau un program foarte încărcat și concerte istovitoare pe perioada turneului, Beatleșii au reușit să-și surprindă fanii cu noi melodii.

În noiembrie și-au lansat single-ul „I Feel Fine", al cărui refren deosebit cântat la chitară a devenit foarte cunoscut printre fani, iar în decembrie au lansat albumul Beatles For Sale.

Ulterior, în 12 iunie 1965, formației Beatles i s-a acordat decorația MBE pentru eroism de către Regina Angliei. Deși este cel mai mic grad care poate fi acordat în Imperiul Britanic, inițiativa fusese totuși șocantă, întrucât era prima oară când era acordat unei formații rock. Din punct de vedere social, atribuirea decorației a fost pusă pe seama popularității pe care o aveau în rândul monarhiei și guvernului. În această privință, John a afirmat cu o oarecare ironie:

„Mulți dintre cei care s-au plâns că noi am primit decorația MBE, au fost la rândul lor decorați pentru eroismul manifestat în război, ucigând oameni. În schimb, noi am fost decorați pentru că am făcut oamenii să se simtă bine. Aș spune că noi suntem cei care ne merităm mai mult medalia."

Revoltați de acordarea acestei onori formației Beatles, o parte dintre cei care primiseră anterior decorația s-au hotărât să o returneze în semn de protest, stârnind un scandal la nivel național. După patru ani, tot în semn de protest, dar față de politica guvernului, John și-a returnat și el medalia.

În iulie, a fost lansat cel de-al doilea film al lor, intitulat „Help!" (Ajutor!). Albumul „Yesterday", în care Paul a folosit în premieră un cvartet de coarde drept acompaniament, a fost produs în aceeași perioadă de timp. Paul a avut viziunea cântecului în timpul unui vis, iar când s-a trezit, s-a repezit asupra pianului și a transcris totul pe hârtie.

Prin fiecare gest, formația Beatles rescria istoria muzicii. Se pare că nimeni nu a mai lansat atât de multe hit-uri într-un interval atât de scurt ca Cei patru fantastici.

CĂLĂTORII ÎN TIMP

PROGRAMUL ÎNCĂRCAT DIN TIMPUL TURNEULUI

În ianuarie 1964, trupa Beatles și-a început turneul mondial pe scena Olympia din Paris. În decursul lunii februarie au ținut concerte în New York și Washington, apoi în Danemarca, Hong Kong, Australia și Noua Zeelandă până în iunie. Ulterior, din 19 august până în 20 septembrie, turneul a continuat în SUA și Canada, totalizând douăzeci și patru de concerte în două luni. Concertul din fiecare oraș a fost diferit. Din octombrie până în noiembrie, programul istovitor al turneului din Anglia a mai cuprins încă douăzeci și șapte de concerte. În anul următor au concertat în Franța, Italia, Elveția, America și Anglia, iar în 1966, și-au continuat interminabilul turneu mondial cu concerte în Germania, Japonia, insulele Philippine și în America.

Cu un program atât de încărcat, Beatleșii erau nevoiți să se deplaseze cu avionul, deși nu le plăcea acest mijloc de transport.

19 august	San Francisco
20 august	Las Vegas
21 august	Seattle
22 august	Vancouver
23 august	Los Angeles
26 august	Denver
27 august	Cincinnati
28 august	New York
30 august	Atlantic City
2 septembrie	Philadelphia
3 septembrie	Indianapolis
4 septembrie	Milwaukee
5 septembrie	Chicago
6 septembrie	Detroit
7 septembrie	Toronto
8 septembrie	Montreal
11 septembrie	Jacksonville
12 septembrie	Boston
13 septembrie	Baltimore
14 septembrie	Pittsburg
15 septembrie	Cleveland
16 septembrie	New Orleans
18 septembrie	Dallas
20 septembrie	New York

▲ Fani înlăturați de pe scenă în timpul turneului mondial.

◂ Formației Beatles i s-a acordat decorația MBE în anul 1965. Faptul a stârnit mare vâlvă printre cetățeni și a avut ca rezultat returnarea a opt sute șaizeci și trei de decorații.

Albumul de compilație înregistrat în urma turneului

▲ Producția de succes a filmului Help!, următorul film după „A Hard Day's Night", care i-a avut ca protagoniști pe membrii trupei Beatles. Epstein a contribuit la producerea unei combinații între thriller și comedie de mare succes.

Sfârşitul unui turneu solicitant

CÂȘTIGÂND ÎNCREDERE în urma succesului melodiei „Help!", trupa a hotărât să ia o pauză pentru a face din nou înregistrări.

Lansat în decembrie 1965, „Rubber Soul" a avut un succes imediat, cuprinzând melodia în franceză a lui Paul, „Michelle", și balada de senzație a lui John, „Girl". La o lună de la înregistrare, membrii trupei găsiseră deja un titlu pentru album și creaseră și design-ul copertei albumului.

La terminarea înregistrărilor, trupa a început un alt turneu mondial, dar treptat lucrurile aveau să se schimbe. În Hamburg, John își aducea aminte că obișnuia să cânte 8 ore pe noapte, dar în turneu lucrurile stăteau altfel.

De fiecare dată când călătoreau, erau asaltați de fani care țipau și era necesar să fie escortați de la concerte la hoteluri și înapoi de gărzi de corp și polițiști, dar de la turneul mondial început în iunie'66, lucrurile au început să se înrăutățească pentru formație.

În timpul turneului din Japonia, membrii Beatles au descoperit că un grup de extremă dreaptă începuse o mișcare anti-Beatles. În insulele Philippine, și-au atras fără să vrea antipatia guvernului deoarece au refuzat cererea soției împăratului de a concerta în timpul unui prânz

DIN CULISE

MEMBRII TRUPEI ŞI DROGURILE

◂ Bob Dylan, un alt muzician dependent de droguri.

În confuzia tot mai mare a anilor șaizeci, pesimismul punea stăpânire pe membrii noii generații. Adepții mișcării hippie au ajuns să apeleze la marijuana şi LSD pentru a evada din realitate. Stilul de muzică psihedelic a fost creat de muzicieni care scriau despre amintirile din timpul experiențelor halucinogene provocate de droguri. Toți muzicienii renumiți ca de exemplu Beatles, Rolling Stones, Bob Dylan și Eric Clapton obișnuiau să consume droguri în această perioadă. Beatleșii au început destul de devreme să consume droguri, încă din timpul concertelor ținute la Hamburg. Lucrând cel puțin opt ore pe noapte, John a început să consume droguri pentru a putea rezista în timpul concertelor. Obișnuia să-și toarne stimulenți în bere, să o dea rapid pe gât și apoi să urce pe scenă.

Ulterior, în timpul extenuantului turneu american, Bob Dylan le oferă pentru prima dată marijuana celorlalți membri. La scurt timp, aceștia foloseau droguri mai puternice, ca de exemplu heroină, LSD sau mescalină. Pe parcursul următorilor ani, John a recurs la numeroase metode pentru a scăpa de dependență, inclusiv meditații indiene, posturi și alte experiențe spirituale, dar a resimțit simptomele încetării consumului de droguri pentru tot restul vieții.

Fără îndoială, Paul era la fel de dependent ca John. În 1967 a fost arestat de trei ori pentru consum de LSD. În 1980, în timpul călătoriei către un concert, a fost prins cu marijuana asupra sa de către un ofițer vamal, arestat și deportat.

Consumul de droguri a influențat și muzica formației Beatles, astfel apărând albumele „Revolver" și „Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club".

organizat de aceasta, și astfel, au ajuns să fie boicotați de trupele de securitate și disprețuiți de populație, întâmpinând probleme chiar și pe drumul spre aeroport, unde au fost urmăriți de mulțimea furioasă. Ulterior, la începutul turneului din America, mișcarea anti-Beatles s-a făcut simțită peste noapte în întreaga țară, ca urmare a declarației lui John cum că ei ar fi fost „mai renumiți decât Iisus". John a cerut scuze reporterilor fără tragere de inimă. Pe măsură ce țineau concert după concert, viața celor patru tineri a devenit tot mai periculoasă și mai complicată.

La 29 august, au ținut ultimul concert din turneul prin America, în San Francisco. De asemenea, acesta a fost ultimul lor concert.

Album de compilație înregistrat în urma turneului

După lansarea albumului „Revolver" din august 1966, Beatleșii nu au mai lansat piese noi și nici nu au mai anunțat vreun concert nou timp de șase luni, așa că fanii se așteptau la vești iminente despre o despărțire. Apoi, în februarie 1967, au lansat discul care conține piesele „Penny Lane" și „Strawberry Fields Forever", foarte apreciate de fani.

Ulterior, la 1 iunie, a avut loc lansarea celui de-al șaselea album, „Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club". Deși înregistrările au durat șapte sute de ore, albumul includea numai patru piese, obținute printr-o tehnică revoluționară de înregistrare.

În plus, au început să apară numeroase trupe care îi imitau pe Beatleși, susțineau concerte și produceau albume. Ei scoteau chiar albume pe a căror copertă apăreau celebrități.

Apoi, la 25 iunie Beatleșii au șocat publicul. Au apărut într-o emisiune numită Our World și au trimis lumii un mesaj simplu de iubire. A fost prima dată în istorie când un spectacol de televiziune a fost transmis prin satelit în mod simultan pe teritoriul a cinci continente și douăzeci și patru de țări. Pentru prima dată de la ultimul concert trupa a concertat din nou live și a ținut aproximativ 50.000.000 de telespectatori țintuiți în fața televizoarelor.

John a scris cântecul „All You Need is Love" în mod special pentru acest eveniment. Cu o orchestră de acompaniament și cântăreți renumiți ca de exemplu Mick Jagger, Keith Richards, Eric Clapton și Jane Asher care cântau refrenul, Beatleșii cântau cu patos despre iubire și pace. Țineau în mâini pancarte, decorate cu flori, pe care scria în mai multe limbi „Love Is All You Need" („Nu avem nevoie decât de dragoste"). Declarațiile interpreților despre pace și iubire au inspirat ideea de "flower power".

În 1967, trupa Beatles a lansat un album de compilație, conținând toate hiturile lor. A fost un an în care au rememorat linii melodice și versuri celebre.

▾ Trailer de prezentare pentru „Hello Goodbye" în noiembrie 1967. Look-ul milităresc psihedelic era o schimbare față de stilul tipic revoluționar al formației Beatles, deja consacrat.

Un nou val

▲ Membrii formației învățând să cânte la Sitar. Sitar-ul a fost introdus pentru intro-urile din prima piesă, „Love You To" de pe albumul Revolver.

Moartea lui Epstein

DUPĂ SUCCESUL ÎNREGISTRAT cu „Sgt Pepper", dintr-o dată Paul a început să compună pentru formație numeroase piese senzaționale. Urmarea a fost înregistrarea albumului „Magical Mystery Tour", și lansarea filmului cu același nume, cu Paul în rolul principal.

Văzând că Paul se bucura brusc de o mare popularitate, John a devenit gelos și treptat a început să se distanțeze de restul formației. Apoi a apărut o tânără față de care John a simțit o atracție imediată. Această femeie, ale cărei concepții despre viață și cultură îl intrigau, era de fapt artista japoneză avangardistă Yoko Ono.

Dornic să învețe să cânte la sitar și să se inițieze în tainele filosofiei indiene și amintindu-și că și George manifesta interes pentru aceste lucruri, John s-a cufundat în studiul lumii spirituale.

La 27 august 1967, trupa Beatles a aflat o veste șocantă. Impresarul lor, Epstein, a fost găsit mort în apartamentul său, moartea survenind probabil din cauza unei supradoze accidentale de somnifere. Epstein, care de la sfârșitul turneului nu prea se mai întâlnise cu membrii formației, căzuse într-o depresie profundă. Acesta lua somnifere și fuma marijuana în mod frecvent. Cea mai mare frică a sa era ca nu cumva Beatleșii să anuleze contractul încheiat cu el. Așa că a luat o supradoză de somnifere.

Când au primit vestea, Beatleșii se aflau într-un club, la subsolul unei clădiri, urmărind debutul unei formații de cover-uri. John a exclamat „Cred că de acum înainte vasul ăsta va trebui să își continue călătoria fără căpitan."

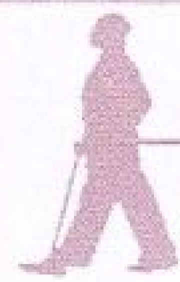
În căutarea unui nou mod de viață

La sfârșitul anilor '60, situația mondială era dezastruoasă. Statele Unite au intervenit în Războiul din Vietnam, iar armata americană fusese prinsă în capcana mlaștinilor din Asia de Sud-Est.

S-au organizat demonstrații împotriva războiului pe întreg teritoriul SUA. Mișcarea hippie a

▼ Statui ale mebrilor formației Beatles din Liverpool

Din culise

ROCK-UL ȘI RĂZBOIUL DIN VIETNAM

La sfârșitul anilor '60 când SUA a intervenit în Războiul din Vietnam, toate cutumele morale tradiționale de război au început să se schimbe. Inițial, Statele Unite susțineau Sudul doar din punct de vedere logistic în războiul împotriva nordului, dar la sfârșitul anului, 540.000 de soldați au fost trimiși în luptă. Pe de altă parte era binecunoscut faptul că marea masă a populației se opunea vehement continuării războiului.

Ca reacție de răspuns, au izbucnit fel de fel de manifestări culturale împotriva războiului. Hippie militau folosind sloganuri despre „Iubire și Pace" iar studenții își lăsau părul lung și se eschivau de la incorporare. Unii dintre ei, atunci când luau parte la mișcări de protest și demonstrații, purtau flori ca simbol al păcii, autointitulându-se „Flower Children"(Copiii florilor). În același timp, în întreaga Americă au apărut mișcări de protest împotriva războiului cum ar fi: mișcarea pentru drepturile civile, mișcarea de emancipare a femeilor și mișcarea pentru drepturile homosexualilor.

În America conceptele și valorile tradiționale erau revoluționate, lăsând spațiu unui sistem mai progresist al valorilor morale. În contextul mai larg al acestei schimbări profunde, artiștii rock oglindeau aceste modificări în muzică.

În 1967, în parcul Golden Gate din San Francisco, la un concert gratuit frecventat de peste 200.000 de persoane, artiștii au brodat pe marginea acestei teme. A rămas în conștiința publică ca "Summer of Love" (vara dragostei), și a fost precursorul concertului Woodstock din 1969, la care au luat parte între 300.000 și 400.000 de persoane.

▲ "Flower Children" (copiii florilor) protestează și oferă flori soldaților în semn de pace.

devenit din ce în ce mai cunoscută, reprezentând încercarea tinerilor de a evada din realitatea în care trăiau. Bărbații și-au lăsat păr lung și mustață și militau pentru Iubire și Pace, în timp ce consumau droguri ca LSD și marijuana.

Muzica, arta și moda psihedelice încercau să reconstituie experiența stărilor halucinante induse de droguri și, fie că publicului îi plăcea asta sau nu, era clar că Beatleșii începuseră să abordeze acest stil mai cu seamă după lansarea melodiei „Sgt Pepper".

George, care fusese întotdeauna pasionat de hinduism, l-a cunoscut pe Maharishi Mahesh, cel ce a popularizat în Occident Meditația Transcedentală, și s-a declarat adept al hinduismului. În loc să consume droguri, a ales calea spirituală care conduce la revelație. Devenise dezamăgit de stilul de viață care includea consumul de droguri al generației din respectiva perioadă.

În 1968, membrii Beatles, împreună cu cântărețul de muzică folk Donovan, Mike Love de la Beach Boys și actrița Mia Farrow s-au întrunit pentru a frecventa academia de meditație transcedentală de la Rishikesh. În acest mod a fost stârnit interesul pentru hinduism în întreaga lume. În timpul experiențelor de meditație transcedentală, membrii grupului încercau fiecare să contureze piese muzicale noi.

La întoarcerea în Londra, membrii trupei au început înregistrarea unui nou disc. Acest disc a fost unul non-profit.

Paul avusese această idee. De când cu noua sa viziune asupra vieții, acesta începuse să-i privească cu superioritate pe ceilalți membri ai formației.

În ciuda legăturii strânse de odinioară a membrilor trupei, aceștia au apucat-o pe căi diferite.

▼ O demonstrație de protest din timpul războiului din Vietnam.

Ultima sesiune de înregistrări

Sfârşitul unei legende

ÎN IULIE 1968, formația Beatles a lansat filmul de animație „Yellow Submarine", iar în august au scos single-ul de mare succes „Hey Jude". Apoi, în noiembrie, și-au lansat cel de-al doilea album de compilație, „The Beatles". Fanii l-au considerat unul dintre cele mai bune albume ale formației și erau de părere că Cei patru fantastici, cu noi aspirații, se aflau în plin avânt. În realitate, albumul avea să marcheze începutul sfârșitului acestei formații renumite pe plan mondial.

După ce Paul a criticat stilul în care interpreta Ringo, acesta a plecat din formație timp de două săptămâni și nu s-a mai întors decât la rugămințile insistente ale celorlalți membri. În plus, Apple Corporation a început să aibă probleme, iar Paul și-a anulat brusc contractul ... lăsând multe probleme nerezolvate.

De asemenea, relația lui John cu Yoko Ono a început să afecteze modul în care lucrau împreună membrii grupului. Yoko lucra ca artist de avangardă în New York, iar relația sa cu John devenise din ce în ce mai serioasă. Acesta era motivul principal al divorțului iminent al lui John. Când cei doi au fost arestați ulterior pentru deținere ilegală de droguri, s-a iscat un scandal monstru.

Yoko era o persoană aparte. Până atunci, partenerele membrilor grupului nu participaseră la întâlnirile formației. De fapt, se considera tabu să îți aduci partenera la sesiunile de înregistrare. Dar Yoko obișnuia să aștepte calm în studio, fiind întotdeauna alături de John. Părea chiar că ar face parte ea însăși din peisaj. Din nefericire, prezența ei constantă începuse să îi enerveze pe ceilalți membri ai formației. Aceștia susțineau că se simt ca și cum ar avea mereu o mamă în preajma lor, iar în cele din urmă, toți erau de părere că John devenise mai degrabă un artist solo, în loc să fie membru al formației.

▲ Prezența constantă a lui Yoko Ono, chiar și în studio, îi irita pe ceilalți membri ai formației.

▲ Ultimul concert live ținut pe acoperișul clădirii Apple Corporation. În timpul concertului formația era întreruptă de diferite zgomote provenite de la activitatea companiei.

Ultimul concert ţinut pe acoperiş

Paul dorea să revină la stilul formației adoptat inițial. Credea că acest stil va avea încă priză la public. Totuși, ceilalți membri ai formației nu erau de această părere.

În ianuarie 1969, la sugestia lui Paul, s-a demarat proiectul „Get Back". Acesta nu presupunea doar pregătirea unui concert sau a unei sesiuni de înregistrări, ci însemna mai degrabă realizarea unui documentar.

Proiectul a condus în cele din urmă la crearea filmului și albumului „Let It Be", așa că nu a fost chiar un eșec. Totuși, John afirmase despre această perioadă că a fost „cea mai neplăcută sesiune de înregistrări." Membrii trupei s-au luat la harță chiar în fața camerei. Paul a criticat stilul lui George. La rândul său, George și-a declarat retragerea din grup, dar s-a răzgândit în urma rugăminților fierbinți ale celorlalți membri.

Ulterior, un moment de maximă atracție în cadrul proiectului a fost concertul susținut pe acoperișul clădirii companiei Apple Corporation.

Cu pletele fluturându-le în vânt, cei patru au cântat timp de 42 de minute, timp în care au repetat de trei ori cinci dintre piesele interpretate. De asemenea, concertul a inclus și melodia „One After 909", scrisă de John în urmă cu unsprezece ani, înainte de a-l cunoaște pe Paul.

Dintr-o dată, vedetele recunoscute internațional au fost înconjurate de oameni de afaceri care veniseră la concert.

„Get Back!" („Hai înapoi!"), strigase Paul. „Hai acasă, să mergem acasă împreună!"

▲ Studioul Abbey Road, devenit celebru prin albumul „Abbey Road", deși de fapt se numea EMI Recording Studio.

▲ Beatleșii se certau în studio în timpul înregistrărilor pentru „Let It Be".

Armonia creată de Paul și John era una simplă, dar puternică. Din când în când își aruncau priviri complice unul altuia. Concertul era distractiv și emoționant în același timp. Părea ca și cum John și Paul, adolescenții care își petreceau timpul exersând împreună la chitară, s-ar fi întors.

Împreună pentru ultima oară ...

În iulie 1969, Beatleșii s-au reunit pentru a înregistra albumul „Abbey Road", iar la 20 august a avut loc ultima lor sesiune de înregistrări. Precum o lumânare care arde mai tare înainte de a se stinge, albumul era perfect, o adevărată capodoperă.

Cu toate acestea, avea să fie ultimul lor succes. În octombrie, John și Paul au avut un conflict major în sala de ședințe a companiei Apple. Paul a insistat ca formația să înceapă un nou turneu, însă John, care dorea să se concentreze asupra propriei cariere solo, a refuzat această idee.

Astfel s-a destrămat formația Beatles, iar procesul a fost la fel de dureros ca și cum ar fi fost vorba de un divorț.

Versiune diferită

TEORIA „MORȚII LUI PAUL"

După lansarea albumului „Abbey Road" în septembrie 1969, în perioada de vârf a Beatlemaniei, a început să circule printre fani teoria "morții lui Paul". Conform acestei teorii Paul ar fi murit într-un accident de mașină în noiembrie 1966 și că ar fi fost înlocuit cu o sosie. De fapt, Paul se mutase în Scoția pentru a-și reveni după șocul plecării lui John din formație. Cu toate acestea, zvonul luase amploarea unui fenomen internațional.

Dovezi ale așa-zisei morți a lui Paul ...

Coperta albumului Abbey Road. Paul apare cu ochii închiși și este singurul înfățișat desculț. Peisajul evocă elemente care ar putea ține de înmormântarea lui Paul. Volkswagen-ul parcat în spate avea pe plăcuța de înmatriculare numărul 28IF, care ar fi putut fi interpretat ca "If Paul had lived, he would have been 28 when this record was released." ("Dacă Paul ar fi trăit, ar fi avut 28 de ani în momentul lansării acestui album."). În plus, versurile melodiei Come Together : "One and one and one is three" (unu plus unu plus unu fac trei), sugerează lipsa unuia dintre membrii formației (întrucât numărul real de membrii ai formației Beatles după presupusa moarte a lui Paul ar fi fost trei și nu patru ca la început).

Sergeant Peppers... coperta. Formația pare că se află într-un cimitir, iar pe spatele copertei, Paul este singurul care e cu fața spre cimitir. Mai mult, în melodia A Day In The Life, cuvintele „He blew his mind out in a car/he didn't notice that the lights had changed" (versurile fac referire la faptul că personajul și-a găsit sfârșitul într-un accident de mașină, deoarece nu observase culoarea roșie a semaforului) evocă presupusul accident de mașină în care ar fi murit Paul.

Se spune că John, la sfârșitul melodiei Strawberry Fields Forever, ar fi afirmat: „L-am îngropat pe Paul".

În plus, conform unei analize a amprentei vocale din melodiile Hey Jude și Yesterday, vocea înregistrată era a unei „alte persoane." Încercând să demonteze zvonurile care luaseră o amploare prea mare, Paul, care inițial hotărâse să aștepte ca zvonurile să se stingă de la sine, s-a văzut nevoit să demonstreze că este în viață. Nu se știe încă care au fost motivațiile celui care a lansat aceste zvonuri și teorii.

◄ Pe spatele copertei albumului „Sergeant Pepper" apare imaginea lui Paul, cu spatele.

▼ Coperta albumului „Abbey Road". Conform spuselor fotografului, ședința foto a durat treizeci de minute.

Moartea lui John și destrămarea trupei – cariere solo

▲ Cei patru după destrămarea formației. De la stânga la dreapta, John, George, Ringo, și Paul. Multe povești au fost brodate pe marginea destrămării formației, dar niciuna nu s-a dovedit a fi adevărată.

Despărțirea devine realitate

JOHN, CARE ÎȘI ANUNȚASE plecarea din cadrul formației Beatles, a invitat reporterii în luna sa de miere cu Yoko, pentru a fi martorii unei „scene de dormitor". Deși aceștia se așteptau la detalii picante, surpriza a fost că Yoko și John pur și simplu stăteau în patul nupțial, îmbrăcați și cu flori în mâini, militând astfel pentru pace. Era, de altfel, forma lor originală de protest împotriva războiului din Vietnam.

Paul, pe de altă parte, deși inițial fusese cel care încercase din răsputeri să mențină formația închegată, a anunțat public destrămarea formației Beatles. În aprilie 1970, el a luat legătura cu un ziar și a declarat că trupa Beatles nu va mai lansa niciun alt disc. Când vestea a fost făcută publică, fanii din întreaga lume au fost șocați și dezamăgiți. Din punct de vedere muzical, acest eveniment istoric a zdruncinat întreaga lume.

La o săptămână de la publicarea articolului prin care s-a anunțat destrămarea trupei, Paul și-a lansat primul album solo, „McCartney". Mai târziu s-a presupus că Paul a calculat momentul anunțului astfel încât lansarea albumului său să fie în centrul atenției publice – o dovadă a stilului întreprinzător pe care Paul avea să-l adopte mai târziu.

În mai, au fost lansate mult așteptatele album și film „Let It Be". Întrucât era vorba de ultimul lor album, până și numărul exemplarelor rezervate a fost unul spectaculos: 3.700.000 de rezervări.

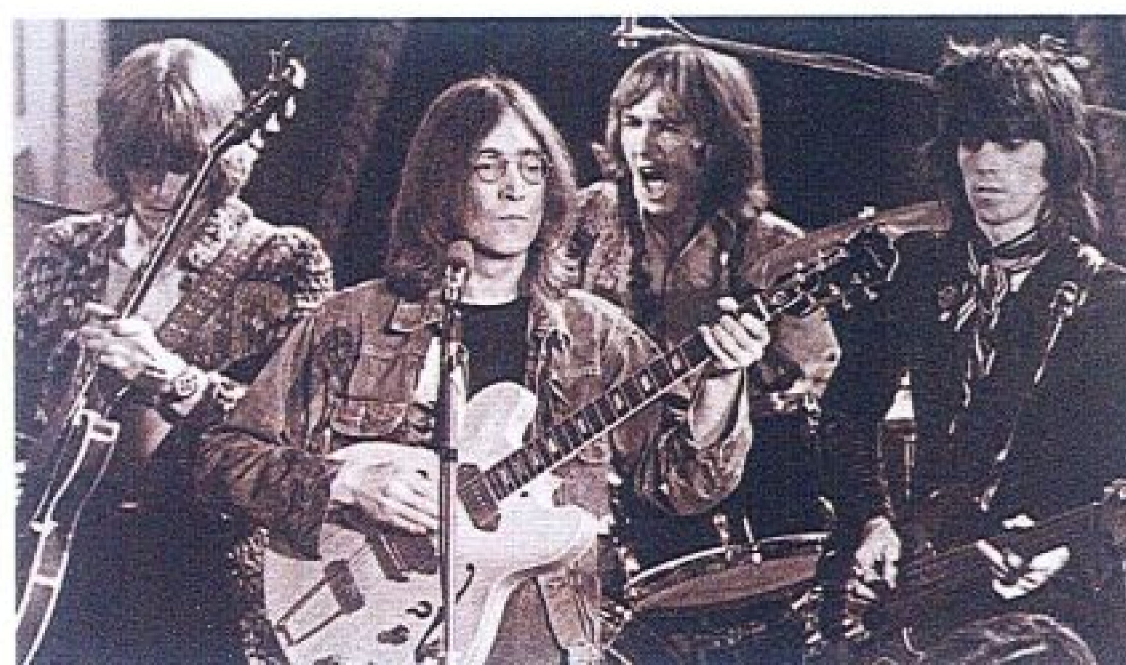

◀ Paul și Linda erau de asemenea cunoscuți ca fiind vegetarieni. Cei doi iubeau foarte mult animalele și aveau mulți cai. Linda a murit de cancer în 1998.

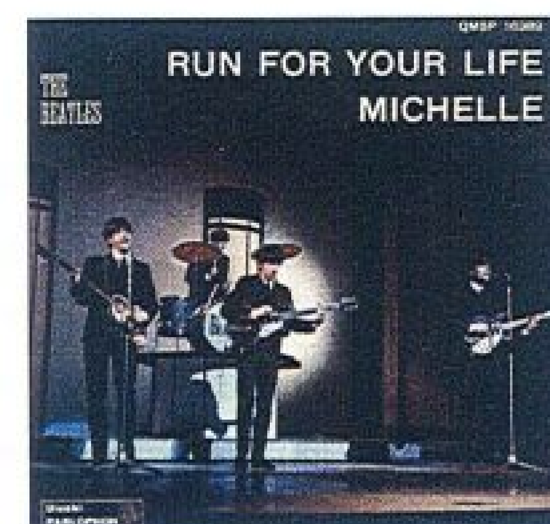
Dezamăgiri și noi începuturi

De fapt, destrămarea trupei i-a șocat până și pe membri înșiși, dar odată cu trecerea timpului, fiecare a luat-o pe drumul său.

John, care în 1969 se căsătorise cu Yoko Ono, în 1970 și-a lansat albumul solo „John Lennon/Plastic Ono Band". În melodia „God" de pe acest album, John declara: „Visul s-a sfârșit ... nu mai cred în Beatles." "Acum mai cred doar în Yoko și în mine", iar prin cântec a transmis publicului faptul că pentru el Beatles aparținea trecutului și că se îndrepta acum către o nouă viață. În 1971, a avut loc lansarea celui de-al doilea album al său, „Imagine", considerat o capodoperă a geniului.

◀ John cântând cu foștii rivali, renumiții Rolling Stones.

▲ Coperta albumului „Run for your life / Michelle"

▲ Coperta albului „Sergent Pepper"

În 1971, Paul a înființat formația Wings, împreună cu alți câțiva muzicieni și cu soția sa, Linda, iar în 1973, albumul lor, „Band On The Run", a câștigat premiul Grammy. În plus, turneul internațional al acestei formații din 1975-1976 a fost de mare succes, deși Paul rămăsese încă cu nostalgia perioadei Beatles.

George, care încerca și el să își creeze o imagine proprie, a lansat în noiembrie 1970, albumul său solo, „All Things Must Pass", titlul fiind inspirat de filozofia orientală, de care era atras. Mai mult, a început să țină discursuri în public despre imperialism, război, criza populației, puterea nucleară, criza refugiaților și protecția mediului, inclusiv „Concertul pentru Bangladesh" din Madison Square Garden, New York, revenind astfel la niște preocupări mai vechi. Concertul, care reunea un număr spectaculos de interpreți celebri veniți să sprijine o cauză internațională, a devenit precursorul concertelor moderne „Live Aid" și „Live 8".

Visuri de reîntregire destrămate

Ringo, membrul formației Beatles rămas în umbră, a lansat la rândul său câteva single-uri după destrămarea grupului, printre care hit-ul „Back Off Boogaloo". Primul său album solo, „Ringo", era în mare o compilație de melodii aparținând sesiunilor mai vechi ale fostei formații, obținut cu ajutorul foștilor membri ai trupei, care l-au ajutat să scrie și să interpreteze melodiile componente. Acest lucru a stârnit zvonuri despre o reîntregire a formației, dar acestea nu aveau să fie confirmate.

Data de 8 decembrie 1980 a pecetluit soarta formației.

John, în drum spre casa lui Dakota House din New York, la ora 22.50, a fost împușcat de aproape de cinci ori, patru gloanțe i-au străpuns spatele și umărul iar cel de-al cincilea glonț i-a perforat aorta, pierderea masivă de sânge dovedindu-se fatală. Criminalul a fost identificat ca fiind un fan obsedat de John, care nu avea cazier, iar motivația acestuia rămâne necunoscută.

CLIPE PERSONALE

JOHN ȘI PASIUNEA SA SECRETĂ PENTRU MAȘINI

Deși pare ciudat, omul care își petrecea viața în turnee istovitoare, creând piese muzicale de excepție, cel care a avut chiar curajul de a-l îndepărta pe Ringo un timp din formație, avea de fapt o pasiune secretă pentru mașini. John le vorbea prietenilor săi în continuu despre tehnici de condus și despre specificații tehnice, îi plăcea să conducă diverse mașini scumpe cum ar fi, Jaguar, BMW, mașini clasa E, Austin, și altele asemănătoare. Cu toate acestea, membrii formației Beatles conduceau mini-uri, deoarece nu exista prea mult spațiu de parcare la studioul Abbey Road.

Dar John se deosebea de ceilalți în ceea ce privește obsesia sa pentru mașini. În 1964 a achiziționat un Mini Cooper alb și un Rolls Royce negru cu bordeaux. Însă nu avea carnet de șofer! Pentru a rezolva problema, a angajat un șofer profesionist. Când și-a luat în sfârșit carnetul de conducere în februarie anul următor, obsesia sa pentru mașini a atins cote maxime. Și-a mai achiziționat un Ferrari verde și încă un Rolls negru. Realizând că îi place mai mult culoarea neagră, și-a pictat ulterior Mini-ul și Ferrari-ul în negru. Apoi și-a mai cumpărat un nou Volkswagen.

Însă pasiunea lui John pentru culoarea neagră nu a durat prea mult. În mai 1967, s-a răzgândit și a revopsit Rolls-ul în culori vii, țipătoare. L-a pictat în galben cu un model floral roșu aprins, iar acoperișul în albastru și verde. Marea surpriză a fost că a pictat inclusiv cauciucurile în roșu! Probabil inspirată din cultura psihedelică, imaginea acestei mașini „de vacanță" a apărut pe coperta următorului lor album, „Sgt. Pepper".

În 1977, mașina a fost găzduită la muzeul Cooper Hewitt, iar după moartea lui John, i-a fost vândută prin licitație lui Jim Patterson de către Sotheby, pentru suma de 2.299.000 dolari americani. Anul următor, a fost pusă din nou într-o expoziție.

▲ Rolls Royce-ul în stil psihedelic al lui John.

Visul reîntregirii formației Beatles a luat sfârșit odată cu moartea lui John.

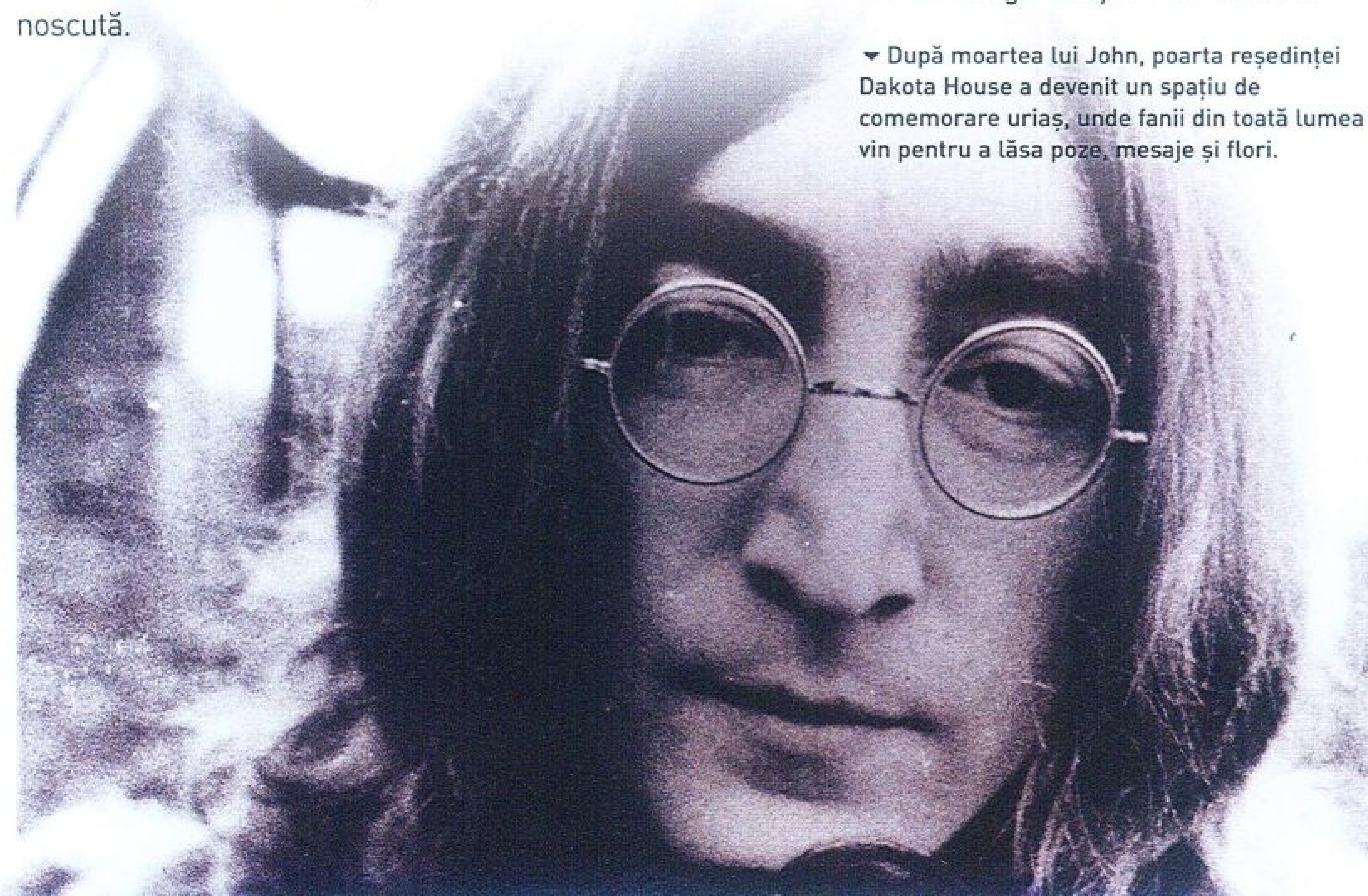
În 2002, în timp ce cariera sa era încă în plină dezvoltare, George a murit de cancer.

Povestea Celor patru fantastici din Liverpool merge mai departe. Lumea era fascinată de muzica lor, de ideile pe care le transmiteau și de stilul de viață pe care îl promovau, iar influența Beatleșilor asupra culturii s-a dovedit a fi una inconfundabilă. Legenda acestui fenomen al secolului XX va fi cu siguranță transmisă generațiilor următoare.

▲ Mark David Chapman, cel care l-a asasinat pe John Lennon la 8 decembrie 1980. După împușcarea vedetei, a rămas la locul faptei și a fost arestat imediat.

▼ După moartea lui John, poarta reședinței Dakota House a devenit un spațiu de comemorare uriaș, unde fanii din toată lumea vin pentru a lăsa poze, mesaje și flori.

▼ Reporterii și fanii au înconjurat reședința Dakota House după asasinarea lui John.

Cum a apărut un hit de mare succes?

În 1962 „Idolii epocii", Beatleşii, au primit primul lor Disc de aur, vânzând peste două sute de milioane de exemplare. De ce a avut discul lor aşa de mult succes? Muzica lor a avut o influenţă foarte mare asupra culturii şi filozofiei anilor '60. De ce s-a considerat atâta vreme că Lennon şi McCartney erau nişte genii incontestabile?

Cei mult aşteptaţi

ÎNCEPUTUL ANILOR '60, când a debutat formaţia Beatles, era o perioadă zbuciumată la nivel mondial: tensiuni mari între vestul capitalist și estul comunist, numeroasele scandaluri, Criza rachetelor cubaneze, construirea zidului Berlinului, asasinarea lui JFK, războiul din Vietnam sunt doar câteva dintre acestea.

Pe lângă toate presiunile din viața politică internațională și din viața de zi cu zi din această perioadă, muzicienii din Occident se confruntau cu un blocaj de inspirație. Elvis Presley, vedeta rock a anilor '50, se înrolase în armată în 1958, iar după eliberare, muzica sa parcă nu mai avea scânteia de altă dată. Popularitatea lui Chuck Berry a scăzut din cauza discriminării rasiale practicate la nivel instituțional în acea perioadă, iar lumea aștepta apariția unei noi vedete rock 'n' roll.

În această perioadă Cei patru fantastici din Liverpool, Anglia, au ajuns în centrul atenției lumii artistice.

Fenomenul Lennon şi McCartney

Beatleșii continuau să-și cânte melodiile lor calde de dragoste și ritmurile lor puternice. Prin melodiile lor pop, pline de vitalitate, tinerii artiști reușeau să-și exprime sentimentele de frică și revoltă față de situația mondială a momentului. Șlagăr după șlagăr, melodiile Beatleșilor prindeau atât de repede încât te trezeai oricând fredonându-le. De asemenea Beatleșii aveau în repertoriu și câteva balade rock, ca de exemplu „Michelle" și „Yesterday", precum și hit-uri exotice ca „Sgt. Pepper's...", făcându-te să te întrebi cum au reușit ca toate aceste genuri de muzică să fie atât de bine primite?

Secretul succesului acestei formații a constat probabil în stilul de creație care-i caracteriza pe John și Paul. Probabil că, ceea ce făcea ca fiecare melodie să fie deosebit de reușită era faptul că, în virtutea concurenței constructive dintre John și Lennon, cei doi își dădeau măsura talentului odată cu fiecare creație.

▲ Pe strada Mattews din Liverpool se vând o sumedenie de suveniruri cu Beatles.

◄ Un album cu două piese, emis într-o ediție limitată, de casa de discuri Parlophon din Italia. În prezent, acest dublu vinil este foarte căutat de colecționari.

◄ „Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band", lansat în 1960, era un album emblematic pentru muzica pop în general, iar punctual, introducea o nouă etapă în cariera formației Beatles.

▲ „Yellow Submarine" lansat în 1969 împreună cu filmul de animaţie cu acelaşi nume, conţinea lucrări originale de-ale formaţiei Beatles pe partea A şi orchestraţie de George Martin pe partea B.

De fapt majoritatea cântecelor celebre ale formaţiei Beatles se datorează atât lui Lennon, cât şi lui McCartney. Am putea chiar spune că nu s-ar putea delimita contribuţia personală a lui John de cea a lui Paul în aşa măsură încât, dacă i-ai fi întrebat, niciunul dintre ei nu ar fi putut spune care bucată de piesă este opera lui.

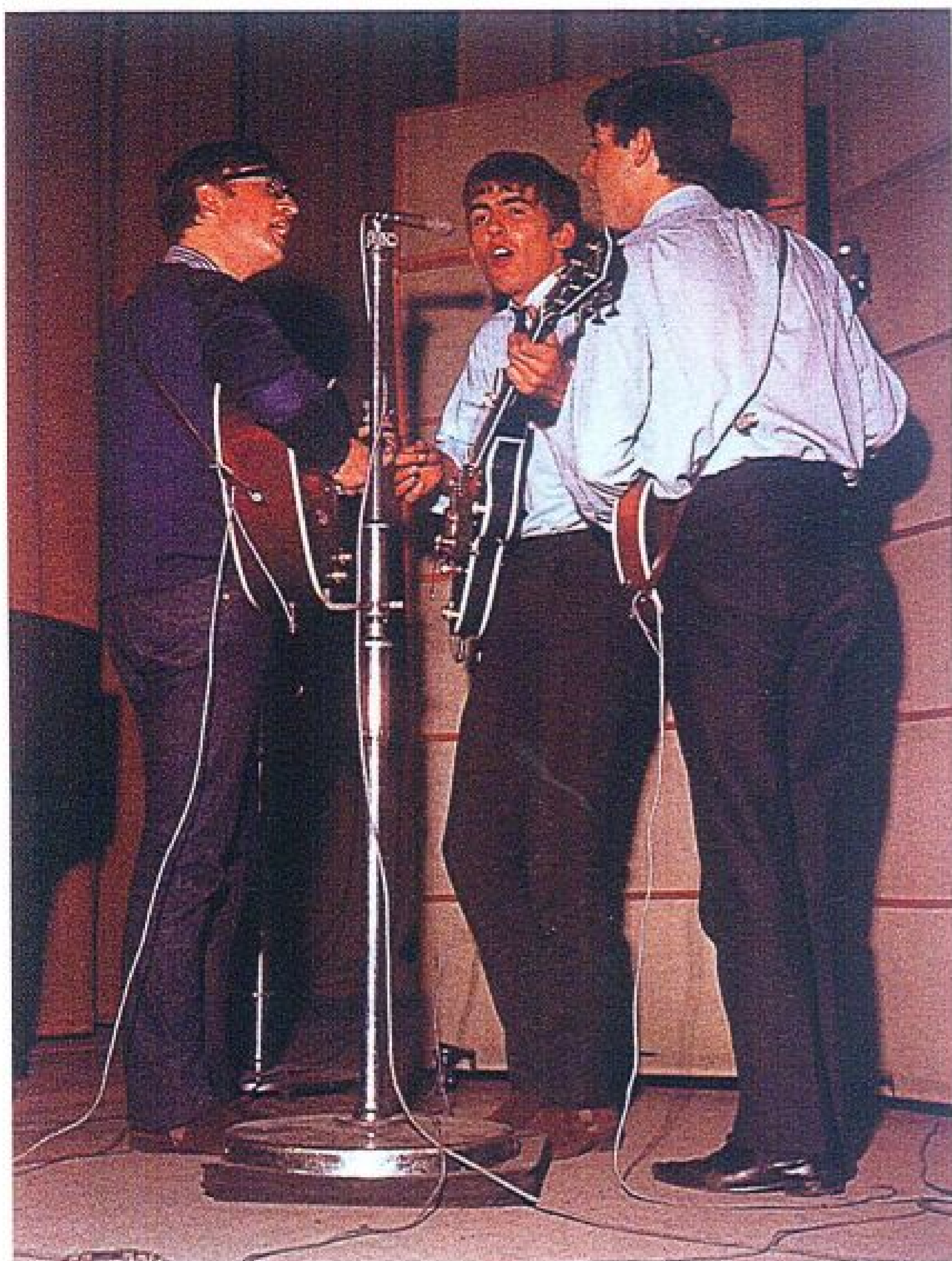
Acest sistem de colaborare aproape simbiotică provenea din timpul formaţiei Quarrymen, când John şi Paul obişnuiau să îşi corecteze şi prelucreze compoziţiile la infinit până când obţineau un rezultat aproape perfect. Amândoi erau apreciaţi pentru rezultatul final, iar satisfacţia lor venea şi din faptul că pe discurile înregistrate apărea emblema Lennon/McCartney.

Cu siguranţă exista şi un anumit grad de orgoliu în privinţa cântecelor cu un singur autor, fie John, fie Paul. Atunci când nu exista suficient spaţiu pentru un album, se creau dispute cu privire la melodiile selectate. Aceste dispute apăreau nu numai în privinţa albumelor, dar şi în privinţa priorităţii melodiilor fiecăruia, cum ar fi a cărui melodie urma să apară pe partea A. Niciunul dintre ei nu voia să cedeze, iar din acest parteneriat competitiv lua naştere muzică de calitate.

Conform spuselor lui George Martin, unicul producător al formaţiei, cei doi erau în acelaşi timp prieteni şi concurenţi, fiecare dorindu-şi să fie numărul unu.

Această relaţie de competiţie şi colaborare i-a ajutat nu numai să creeze unele dintre cele mai remarcabile piese din istoria muzicii contemporane, ci şi să-şi lărgească orizonturile muzicale. În dorinţa de a-şi consolida poziţia pe scena muzicală, cei doi creau piesă după piesă.

Caracterul distinct al muzicii Beatles se datorează chiar acestui efort combinat. Într-un interviu în cadrul unei reviste apărut imediat după debutul lor, John a vorbit în detaliu despre metodele de creaţie ale formaţiei.

▲ Scena de la un documentar BBC din 1963, care a fost lansat odată cu single-ul „She Loves You".

Paul a preluat motive din povești, poezii pentru copii și povestiri, evocând astfel un univers vizual pentru ascultător din care acesta se putea hrăni; astfel s-a creat un stil care a devenit cunoscut întregii lumi ca stilul Beatles.

Trebuie însă de asemenea luată în considerare influența producătorului George Martin. El a fost cel care a armonizat lucrurile și a hotărât cum avea să apară „muzica Beatles" în fața publicului. Datoria lui era să creeze efectul de ansamblu combinând basul, chitara, tobele și vocea Beatles cu orchestrația, pentru a obține piese muzicale frumoase și melodioase. A fost ideea lui Martin să fie introduse coardele și alte instrumente și tot acesta ajusta linia melodică înainte de înregistrări. Mai mult, el a avut ideea înregistrărilor multi-piste, fapt pentru care era considerat un fel de magician.

Datorită influenței lui Martin, „culoarea" și stilul muzical al Beatleșilor a persistat de-a lungul carierei acestora. Talentul extraordinar de a scrie al membrilor formației și influența lui Martin asupra stilului lor muzical au creat miracolul Beatles.

Mult îndrăgiții eroi ai muzicii rock

Sfârșitul anilor '60 reprezenta o epocă rebelă pentru noua generație. Era vorba nu numai despre revolta tipică profilului de adolescent rebel fără cauză, cât și despre un protest deschis împotriva sistemului. Beatleșii și alte formații de rock au fost pionierii muzicii care avea să reprezinte mișcarea de revoltă.

Rock era prescurtarea termenului din anii '50, rock 'n' roll. Rock, spre deosebire de rock 'n' roll, este probabil cea mai reușită reprezentare muzicală a secolului XX privit în ansamblu, mai ales din punct de vedere cultural. Nu trecea o zi fără ca muzica rock să nu insufle tinerilor dorința de a schimba lumea.

Formația Beatles, apărută pe fundalul acestui val de liberă exprimare, a reușit să își transmită ideile tinerilor prin linii melodice proaspete, astfel încât muzica lor a prins foarte bine la public. Nerăbdători să afle următorul mesaj exploziv, oamenii se îngrămădeau în fața caselor de discuri chiar în ziua în care se lansa câte un album.

Chiar dacă fascinantele hit-uri ale Beatleșilor („miracle hits") erau remarcabile, fie și prin prisma frecvenței de lansare, mult mai importante sunt puterea și influența pe care muzica Beatleșilor a exercitat-o asupra publicului vremii și amprenta pe care aceștia au lăsat-o.

▸ Membrii formației, celebri nu numai pentru ideile lor inovatoare, dar și pentru forma în care le condensau.

BEATLEMANIA CUPRINDE JAPONIA
VÂNZĂRI UIMITOARE DUPĂ LANSARE

Beatlemania, care a luat naştere iniţial în Anglia, a început să cuprindă şi spaţiul american încă din 1964. După debutul formaţiei, la emisiunea moderată de Ed Sullivan din 9 februarie, trupa a concertat pe scena DC Coliseum la 11 februarie, şi pe cea din Carnegie Hall la 12 februarie, cu o afluenţă extraordinară de spectatori, iar popularitatea trupei creştea pe zi ce trece. Albumul american „Meet The Beatles" lansat de Capital Records în ianuarie a urcat pe locul întâi în clasamentele Billboard, unde a rămas timp de 11 săptămâni, zece dintre melodiile formaţiei apărând în primele 100 de poziţii până la sfârşitul lui martie.

Beatlemania a cuprins Japonia în '64 odată cu lansarea albumului formaţiei de către casa de discuri Toshiba. În clasamentele japoneze „European Music Charts", „Please, Please Me" a urcat în martie pe locul întâi, iar în aprilie, a coborât pe locul patru, în timp ce I„Want To Hold Your Hand" a urcat pe locul trei, iar „She Loves You" a ocupat locul opt în top ten. În ciuda diferenţelor dintre industria muzicală americană şi cea japoneză, melodiile Beatles figurau şi în primele zece locuri ale topurilor japoneze şi americane, iar Beatleşii ca formaţie au ieşit pe locul întâi în clasamente în acel an.

Nu puteţi intra pe scena din Budoukan

În această perioadă Japonia era în plin avânt: punerea în funcţiune a trenului de mare viteză, faptul că devenea o putere mondială şi accelerata creştere economică. Cu toate acestea salariul de bază al unui proaspăt absolvent de facultate era în jur de 20.000 yeni, aşa că achiziţionarea unui aparat stereo era încă un lux. În plus, un disc costa în jur de 300 yeni, iar un album aproximativ 1500, aşa că muzica era accesibilă tineretului doar prin intermediul radio-ului.

Cu toate acestea, în jurul anului 1965, muzica occidentală a intrat pe scena Japoniei, încurajată de interesul tinerilor studenţi pentru cântăreţi folk cum ar fi Peter, Paul şi Mary. Totuşi, popularitatea Beatleşilor a avut un caracter aparte, cu fani obsedaţi, care se manifestau zgomotos la vederea formaţiei. Acest fapt a dus la un val de critică, drept pentru care erau consideraţi „o influenţă proastă asupra tineretului", „ciudaţi cu părul lung" şi „gălăgioşi".

În jurul anului 1966, scandalul luase asemenea proporţii încât proprietarii unor clădiri precum arena Budokan nu au mai vrut să găzduiască concertele formaţiei. În plus, tulburările sociale luau o amploare din ce în ce mai mare, iar membrii formaţiei au început să primească ameninţări cu moartea. În cele din urmă, nemaiexistând alte spaţii adecvate pentru susţinerea unui astfel de concert, administratorii arenei Budokan s-au răzgândit în cele din urmă, permiţând formaţiei să concerteze în sala cu o capacitate de zece mii de persoane. Acest aspect nu a modificat însă reacţia societăţii la mişcarea generată de Beatleşi. Cu toate că prezenţa lor în spaţiul japonez s-a produs sporadic, formaţia Beatles a lăsat o amprentă puternică atât în cultura japoneză în general cât şi în sfera muzicală, în particular.

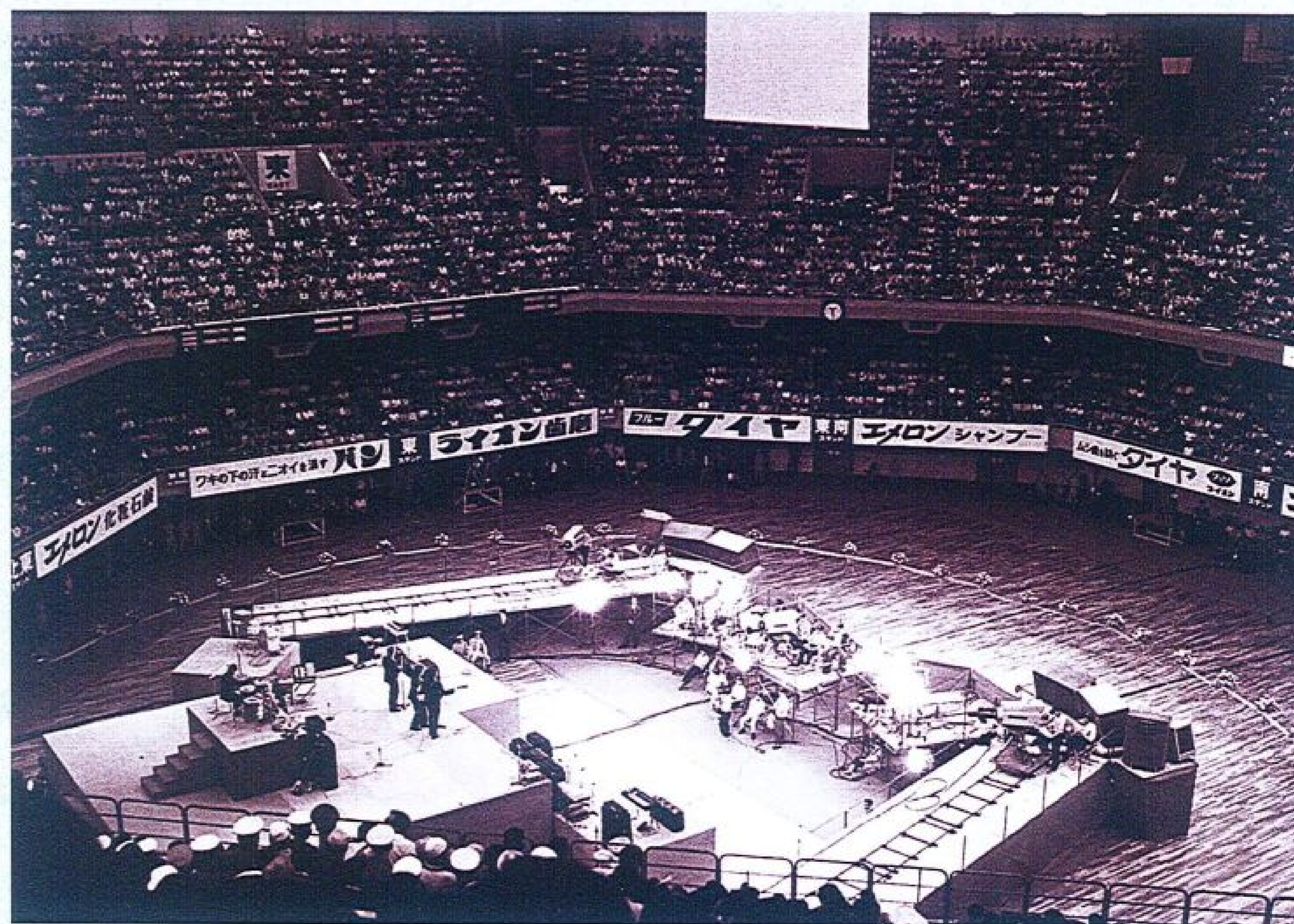
În a doua jumătate a anilor şaizeci, în Japonia au luat naştere mai multe formaţii rock cum ar fi The Tigers and GS, care au fost pregnant influenţate de ansamblul creaţiei Beatles.

43 de single-uri lansate: Dublu faţă de cele lansate în Anglia

În acest context, formaţia Beatles a lansat treisprezece single-uri în 1964 şi două albume iar până în 1970 numărul acestora a crescut rapid până la patruzeci şi trei, ceea ce reprezenta aproape dublul numărului de single-uri originale lansate în Anglia.

Numărul mare de single-uri lansate în Japonia se datorează unei strategii diferite de promovare. Deoarece în alte părţi ale lumii tineretul nu îşi putea permite costul piperat al unui album, în Japonia, lansările pe piaţă au fost făcute cu o frecvenţă mai mare dar sub formă de single, ceea ce a permis publicului accesul la muzica Beatles. În plus, s-a mai luat măsura ca preţurile biletelor la concerte să fie reduse pentru ca oricine să poată veni la concerte atunci când formaţia era în turneu.

Chiar şi după destrămarea formaţiei, piesele formaţiei Beatles au dominat topurile de muzică străină din Japonia. John şi Paul şi-au dezvoltat cariere solo de succes, lansând atât single-uri cât şi albume care au înregistrat mari cote de piaţă. Succesul de vânzări s-a menţinut şi după apariţia formatului digital iar muzica formaţiei a creat un standard în Japonia.

▲ Arena Budokan din Tokyo a fost primul spaţiu de desfăşurare a concertelor de muzică occidentală.

Influenţa celor Patru Fantastici, Geniu, Miracol şi aprecierea Reginei

Pe parcursul zbuciumaţilor ani '60, Beatleşii au exercitat influenţe şi au fost influenţaţi la rândul lor de multe personalităţi ale timpului. Într-o perioadă în care imaginea conta foarte mult, formaţia Beatles lăsa o impresie deosebită oriunde ar fi mers.

Vedeta americană care i-a introdus pe cei patru în atmosfera Rock 'n' Roll

Elvis Presley (1935-1977)

Deşi putem afirma că formaţia Beatles a fost una dintre formaţiile fondatoare ale mişcării rock, rădăcinile sale provin din sfera genului rock 'n' roll. Cu părul lung şi purtând jachete de piele, membrii formaţiei s-au inspirat din imaginea vedetelor rock 'n' roll ale vremii şi în special din stilul abordat de Elvis Presley.

Devenind celebru în anul 1956 cu piesa „Heartbreak Hotel", Elvis a avut un impact major, în special asupra tinerilor care apreciau stilul său muzical incitant. Dintre cei patru, John a fost cel mai influenţat de personajul Elvis. De fiecare dată când auzea o nouă înregistrare a lui Elvis, John îşi cumpăra imediat discul respectiv. Acestea erau primele discuri pe care John le cumpărase vreodată dar, cum nu avea niciun pick-up personal, era nevoit să le asculte pe la prieteni.

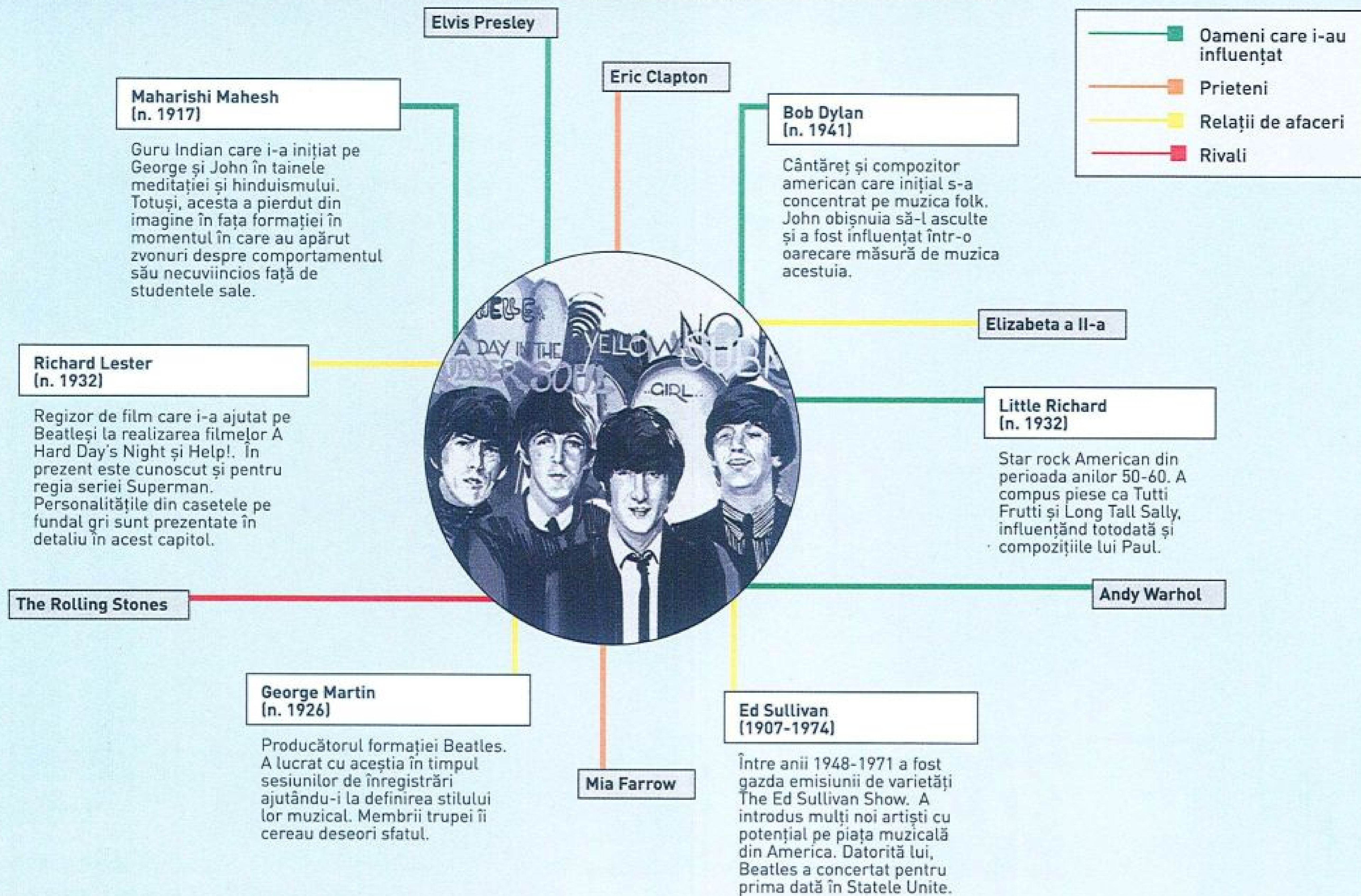
Şi ceilalţi Beatleşi erau interesaţi de Elvis. Paul obişnuia să spună: „Îmi doream să cânt la fel ca el", iar Ringo îşi amintea că „Elvis a avut o mare influenţă asupra mea". George povestea la rândul său: „La şcoală toată lumea vorbea despre Elvis".

Cei Patru Fantastici au pus bazele formaţiei sub influenţa vedetei americane. John chiar a declarat că stilul rock 'n' roll a fost singura influenţă resimţită de-a lungul vieţii.

În 1965 au avut ocazia de a-l cunoaşte pe Elvis în timpul turneului în Statele Unite. Acesta a realizat ulterior un cover după piesa „Get Back" a formaţiei britanice, dar, cu toate acestea, Beatleşii au recunoscut că stilul lor muzical a fost într-o oarecare măsură influenţat de Elvis.

REȚEAUA DE LEGĂTURI PERSONALE

▲ Personalitățile din casetele pe fundal gri sunt prezentate în detaliu în acest capitol.

Chitaristul de geniu

Eric Clapton (n. 1945)

Eric Clapton este unul dintre cei mai renumiți cântăreți rock ai timpului. Câteva grupuri în care a activat sunt: Yardbirds, Cream, Blind Faith, Derek and the Dominos. Dacă ne-am gândi la chitariști celebri rock, probabil că primele trei nume reprezentative care ne-ar vin în minte ar fi: Jimmy Page de la Led Zeppelin, Jeff Beck și Eric Clapton.

Liantul dintre Clapton și Beatles a fost indiscutabil George Harrison. În momentul în care Beatleșii au hotărât să realizeze albumul de compilație „The Beatles", George a insistat ca Eric Clapton să fie invitat la înregistrări. La început acesta i-a refuzat, considerând că nu avea rost să participe la înregistrările unui album de compilație realizat de un grup cu care nu mai colaborase anterior. Însă George era de părere că, atâta vreme cât John insista să o aducă pe Yoko Ono la înregistrări, și el e îndreptățit să aibă proprii săi colaboratori. Așa că Eric Clapton a fost convins să participe la realizarea albumului. Fiind acompaniați de cel mai mare chitarist englez al timpului, formația a trebuit să depună eforturi susținute la realizarea albumului. Tot atunci a luat naștere și piesa „While My Guitar Gently Weeps".

De asemenea, Clapton a interpretat și în cadrul formației fondate de John și Yoko, Plastic Ono Band. Apoi, în anul 1971, a cântat în concertul caritabil „Bangladesh Relief Concert" organizat de George. Mai târziu l-a acompaniat pe George în turneul său mondial.

Regina Marii Britanii, cea care i-a decorat

Regina Elisabeta a II-a (n. 1926)

Membrii trupei au cunoscut-o pentru prima oară pe Regina Marii Britanii cu ocazia spectacolului Royal Variety Show din 1963. La evenimentul organizat de familia regală au fost invitaţi o serie de cântăreţi pop. La început, Beatleşii au intenţionat să refuze invitaţia, dar impresarul acestora a insistat ca ei să participe la marele spectacol. Evenimentul a fost transmis în direct la televiziune, având o cotă de audienţă de 40%. Transmisia la nivel internaţional a demonstrat faptul că Beatleşii nu erau doar nişte cântăreţi cu popularitate ci şi reprezentanţi ai Marii Britanii la nivel mondial. Anul următor au primit din nou o invitaţie dar nu au onorat-o. În 1965 formaţia a primit decoraţia MBE din partea Reginei. MBE era acordată de obicei pentru merite militare deosebite, aşa că mulţi dintre cei decoraţi anterior au fost revoltaţi de faptul că nişte vedete au primit această distincţie, returnându-şi propriile medalii.

Dar, patru ani mai târziu, în 1969, John urma să returneze medalia primită ca gest de protest faţă de politica guvernamentală. A ataşat o notă prin care îi explica Reginei demersul său, motivat în mare parte de chestiuni de politică externă referitoare la războaiele purtate de Marea Britanie în acel moment.

O altă formaţie de succes pe scena rock

The Rolling Stones (Fondată 1962)

Chiar din anii '60, publicul obişnuia să compare muzica formaţiei Beatles cu cea a grupului Rolling Stones. Beatleşii erau renumiţi pentru muzica lor optimistă (upbeat) şi pentru sunetul pop-rock, în timp ce Rolling Stones s-au concentrat pe hard rock, producând o muzică mult mai dură.

Începând cu anul 1963 cele două formaţii au devenit destul de apropiate. Soundul cu tentă blues al formaţiei Stones i-a fascinat pe John şi Paul în aşa măsură încât la realizarea piesei „I Wanna Be Your Man" au conceput o linie melodică în stil Rolling Stones pentru cor.

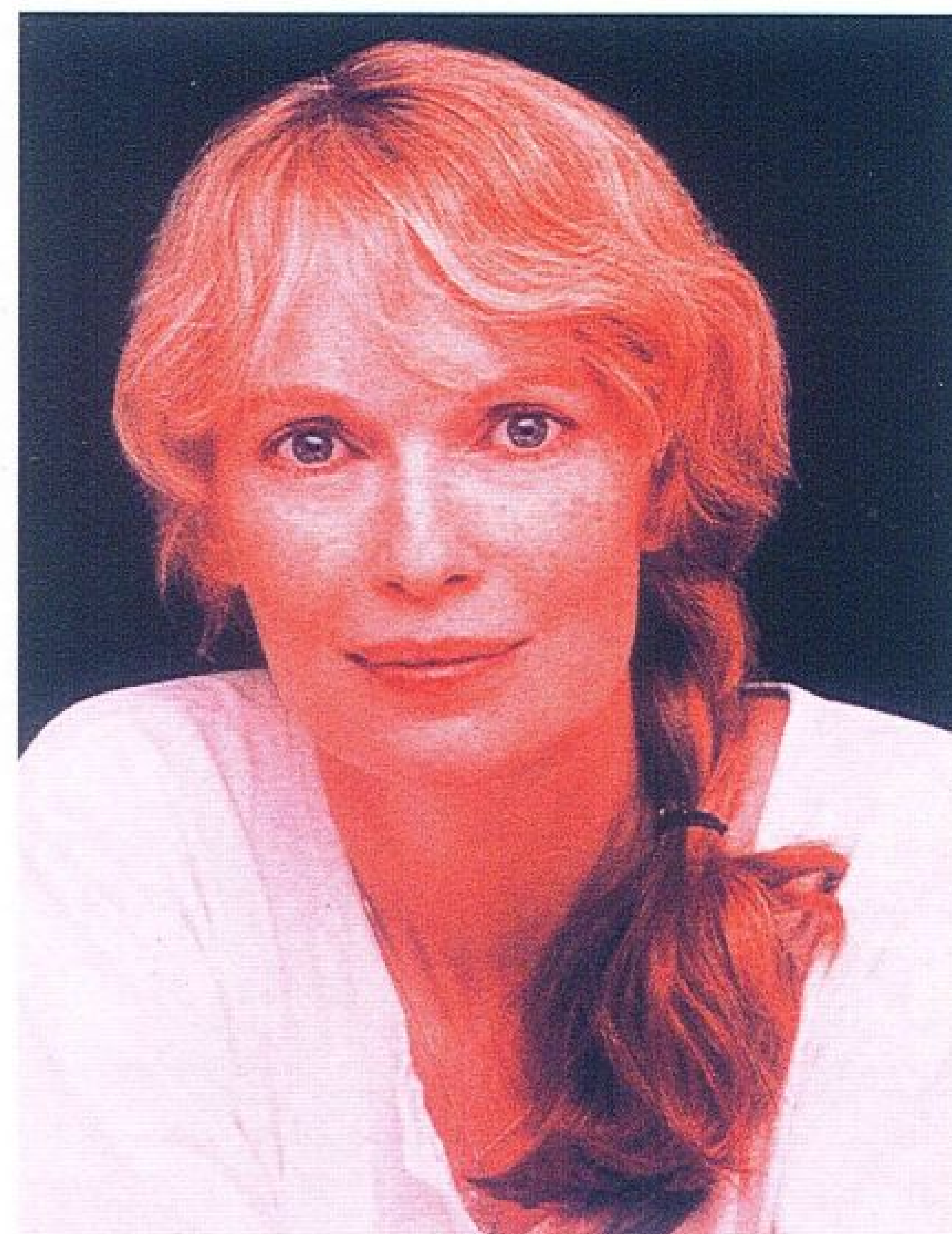
Din acel moment formaţiile Stones şi Beatles au ocupat împreună primele locuri ale clasamentelor. Atât în Marea Britanie ci şi în întreaga lume, publicul se împărţea în fani Stones şi fani Beatles.

Cu toate acestea, între membrii celor două trupe nu exista vreun sentiment de rivalitate iar relaţia dintre aceştia era una prietenoasă. Membrii formaţiei Beatles erau interesaţi îndeaproape de stilul cu influenţe blues al celor de la Rolling Stones. Ulterior, când Paul a aflat vestea morţii lui Brian Jones, a izbucnit în lacrimi.

În 1967, în timpul primei transmisii prin satelit la nivel internaţional „Our World", membrii trupei Stones, Mick Jagger şi Keith Richards s-au alăturat formaţiei Beatles pentru a cânta împreună „Love Is All You Need". În timp ce interpretau melodia, sentimentul care îi unea era unul de dragoste pe care doreau s-o transmită cetăţenilor lumii.

Un alt entuziast al hinduismului

Mia Farrow (n. 1945)

Actrița Mia Farrow s-a născut la Los Angeles în 1945. Mama sa, Maureen O'Sullivan, a interpretat rolul personajului Jane din filmul „Tarzan", iar tatăl actriței a fost regizorul John Farrow. Încă din copilărie era hotărât ca Mia să devină actriță iar după prima sa apariție în pelicula „Peyton Place", a fost distribuită în filme cum ar fi „Rosemary's Baby". Printre filmele de succes în care a mai apărut putem enumera: „John and Mary", „The Purple Rose of Cairo", „Death on the Nile" și „Hannah and her Sisters".

I-a cunoscut pentru prima oară pe membrii trupei Beatles prin Mahareshi Mahesh care i-a inițiat pe aceștia în tainele hinduismului. S-au întâlnit la academia lui Mahesh, situată în munți, unde Mia se afla la studiu împreună cu sora sa Prudence.

Mia se hotărâse să călătorească în India și să asculte conferințele ținute de Mahesh la îndemnul surorii sale Prudence. Aflată în centrul scandalului media iscat în urma divorțului său de Frank Sinatra, avea nevoie de un spațiu în care să evadeze.

A devenit apropiată de George, deși considera că John era adevăratul geniu creativ al trupei. Mia obișnuia să povestească despre sentimentul de bine pe care îl resimțea atunci când asculta muzica Beatles, viața părându-i mult mai ușoară.

Într-o noapte, Mahesh i-a făcut avansuri, iar aceasta l-a refuzat. Ulterior, deși Mia s-a purtat în continuare elegant cu Mahesh, acesta o evita pe cât putea, părăsind încăperea în momentul în care Mia își făcea apariția.

Mai târziu, în albumul „The Beatles", formația a interpretat o melodie numită „Dear Prudence" care descria momentele de meditație ale surorii lui Mia.

Artistul de geniu care i-a influențat pe cei Patru Fantastici

Andy Warhol (1928-1987)

Andy Warhol este cel mai reprezentativ artist pop-art al secolului XX. Muzica Beatleșilor și arta lui Warhol au revoluționat mentalitățile vremii.

Lucrările sale au avut un impact uriaș asupra picturii și ilustrației iar influența acestuia s-a răsfrânt asupra tuturor subdomeniilor artei. Beatleșii au fost și ei la rândul lor influențați de stilul pictorului, de exemplu, coperta albumului Sgt. Pepper's a fost inspirată de stilul Warhol.

Warhol i-a pictat pe cei patru folosind o tehnică destul de neobișnuită, serigrafia. Imaginea pictată a fost încadrată ulterior la „arta posterului" și este foarte apreciată de fanii din întreaga lume.

Dintre Beatleși, cel mai interesat de artă era John. De altfel, imaginea folosită de John pentru coperta albumului său „Menlove Ave" fusese comandată special lui Warhol. Albumul a fost o combinație reprezentativă pentru arta secolului XX a talentelor celor doi artiști de geniu.

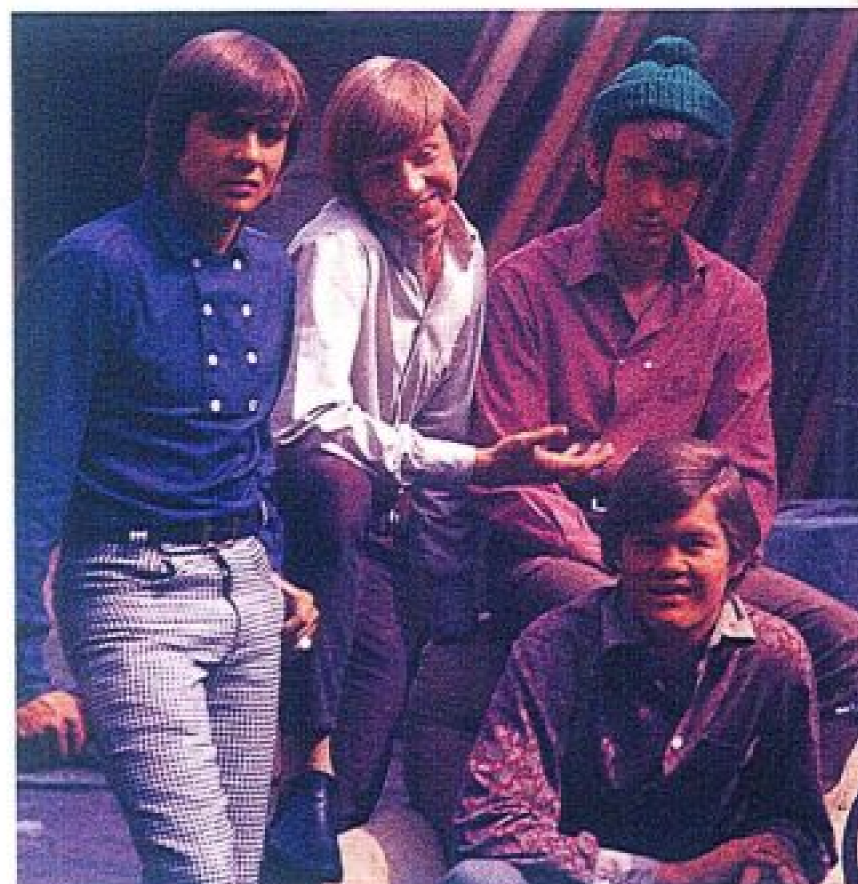
Legenda dăinuie

Putem afirma fără să exagerăm că secolul XX a fost influențat sub toate aspectele de muzica Beatles. Prin melodiile lor, au reușit să transmită mesaje directe de pace și fericire la nivel global. Tocmai aceasta este moștenirea Beatles: mesajul transmis. Filosofia lor avea să schimbe lumea.

Mesajul din cadrul melodiei

INTERVALUL DE TIMP în care putem vorbi în mod legitim despre o formație Beatles închegată este cuprins între anii 1963 și 1969. Dar trebuie să ținem cont că, în a doua jumătate a perioadei, formația nu a mai avut turnee, iar albumele au fost produse prin compilație, piesele rezultate fiind mai degrabă solouri. Într-o periodă relativ scurtă de timp, cei patru tineri au schimbat cursul istoriei muzicale.

În Anglia, țara lor de origine, au luat naștere multe formații care au încercat să le copieze stilul, iar în acest mod, curentul muzical inițiat de Beatleși a cuprins întreaga lume.

▲ The Monkeys, formație americană care s-a inspirit din muzica Beatles. Membrii trupei au fost puternic influențați de filmul „A Hard Day's Night".

▶ Fotografie din iulie 1968, apărută într-o revistă de modă. Influența formației a depășit granițele muzicale.

◀ Cei patru Fantastici, în fața unei catedrale, în timpul unui turneu din Milano.

„Nu avem nevoie decât de dragoste"

Moştenirea lăsată de formaţia britanică

Valul de influență al trupei a cuprins tot globul, din Japonia până în America. Influențate de sound-ul și stilul Beatles, noi și noi trupe la indigo luau naștere în toată lumea. Publicul și soliștii nou-apăruți încercau să copieze stilul Beatleșilor, astfel încât tunsoarea mop-top a devenit o condiție obligatorie pentru a fi la modă.

Alături de genul jazz și de cel clasic, deja consacrate, curentul Beatles va rămâne în istorie ca mișcare culturală de amploare, până în prezent melodiilor lor fiind preluate de numeroși artiști.

▲ Imaginea Beatleșilor coborând din avion la întoarcerea dintr-un turneu mondial.

▲ În 1989 studenții chinezi s-au reunit în piața Tiananmen și au cîntat împreună „Imagine".

Lumea showbiz-ului

Beatleșii au fost probabil prima formație de rock ce a întreprins un turneu mondial. Concertele lor erau impresionante. Prin spectacolul ținut în 1965 pe arena americană Shea Stadium au marcat începutul erei concertelor ținute pe stadion. Astfel a luat naștere o nouă lume a showbiz-ului.

Una dintre cele mai mari realizări Beatles a fost capacitatea acestora de a-și crea o imagine puternică. Organizau totul în cel mai mic detaliu, de la producția filmelor până la demersurile publicitare; cu ajutorul lui Epstein calculau întotdeauna cu abilitate momentul oportun în care să își lanseze producțiile.

Mai târziu Ringo a devenit chiar producător și vedetă TV, producând filmul Flying Circus al popularului grup britanic de comedie Monty Python. Realizările lui George din domeniul artei și colaborările sale cu artiști de notorietate au devenit, de asemenea, legendare. Ambii sunt considerați acum a fi niște repere solide nu neapărat pentru muzică în particular, cât pentru cultură în general.

Un simbol al mişcării pacifiste

În ultimii ani de existență a formației, Beatleșii au devenit reprezentanți ai mișcării pacifiste. După destrămarea grupului, George a inițiat mai multe concerte caritabile, inclusiv concerte de protest împotriva războiului, primul concert de caritate organizat fiind „Bangladesh Benefit Concert".

Paul, împreună cu soția sa Linda, au fost implicați la rândul lor în evenimente caritabile care vizau mișcarea pacifistă și drepturile animalelor. Prin activitățile sale, Paul și-a pus amprenta asupra mișcărilor sociale din lume. Împreună cu Stevie Wonder a realizat single-ul „Ebony and Ivory", piesă care a încurajat depășirea barierelor rasiale și realizarea păcii în lume.

▼ La 25 martie 1969, John și Yoko au invitat presa să ia parte la o „scenă de dormitor" care promova non-violența.

Paul a colaborat cu Michael Jackson la cântecul „Say Say Say", piesă care s-a dovedit de impact la nivel internațional.

Totuși, dintre cei patru, John a depus cea mai susținută activitate pentru promovarea păcii. În luna de miere, Yoko Ono și John au invitat mass-media timp de o săptămână în dormitorul lor conjugal. În loc de scene condimentate, cei doi au oferit presei o imagine inocentă: țineau flori în mână și interpretau cântece despre dragoste și pace. Melodia „Imagine" a luat naștere din această inițiativă. La mișcarea de protest din Piața Tiananmen din China, studenții au cântat melodia „Imagine" pentru a-și exprima reacția de revoltă împotriva războiului. În America, grupurile pacifise care descurajau riposta armată la atacurile teroriste se foloseau tot de tema Imagine.

Cea mai mare moștenire lăsată de John lumii a fost dorința sa de pace mondială.

Legendă fără sfârșit

La mai mult de treizeci de ani de la destrămarea grupului, Beatlemania continuă, căutându-se încă piese nepublicate. Lucrările din perioada târzie a grupului au fost cercetate continuu în căutarea atmosferei și idealismului Beatles.

Totul este pus sub lupă: starea de spirit a Beatleșilor, relația lor cu femeile, influența lui Epstein și a lui George Martin și chiar și asasinarea lui John.

▲ Scena 1 din serialul documentar „Beatles Anthology".

Paul și John rămân figuri marcante ale secolului XX, despre care se vorbește câteodată cu la fel de multă apreciere ca despre cei doi mari compozitori clasici Mozart și Bach. Chiar și acum la începutul secolului al XXI-lea, popularitatea lor nu a scăzut în intensitate. Încurajând progresul muzicii și al creației, au determinat efecte de lungă durată asupra societății.

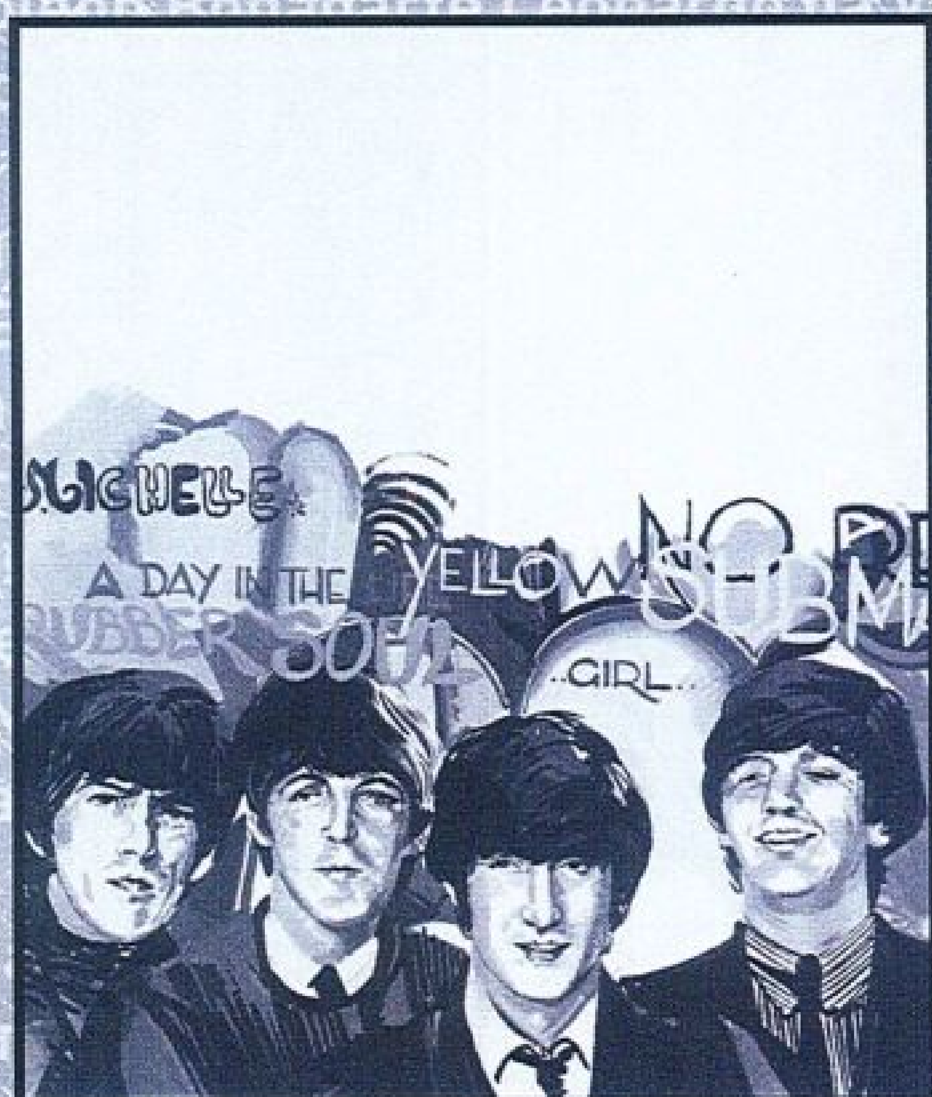
Probabil că, pentru o lungă perioadă de timp, oamenii vor mai fredona încă melodii Beatles și vor continua să mediteze la mesajele pline de curaj transmise de aceștia. Legenda lor va trece din generație în generație.

Povestea celor Patru Fantastici ale căror mesaje de pace și de dragoste au schimbat lumea...

▼ Afișul filmului „All You Need Is Cash" realizat de „The Rutles", grup care i-a parodiat pe Beatleși.

100 DE PERSONALITĂȚI

Oameni care au schimbat destinul lumii

THE BEATLES

ISSN 1791-0765

9 771791 076000 26

DeAGOSTINI